

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL

Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

24 Haziran Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:157 Fiyatı:750,000 TL.-75 Ykr.(KDV dahil) İngiltere: 50 p.

ORTAK

VATAN

ORTAK

MÜCADELE!

İç Sayfalardaki Haberler:

Sayfa 2

★ Gizli Görüşmeler, Gene de Sonuç Yok

★ YeniDÜZEN'in Yorumu

Sayfa 4

★ II. İki Toplumlu Kadın Kongresi Yapıldı

Sayfa 8

★ Dünyadan Haberler

Sayfa 9

★ Trafik Kazalarını Önleyemezsiniz

Sayfa 11

★ KSP Gençlik Birimi Basın Bildirisi: ÖSS Kabusuna Hayır!

Denktaş Liderliği Yıllarca Halktan Gizli, Halkın Geleceğini Görüşüp Pazarlık Yaptı!

Masaya Halkın Çıkarlarını Taşımayanların Gelebileceği Nokta Budur!

Miting Alanlarında Şeffaflık, Açıklık Nutukları Atan CTP Şimdi Aynısını Yapıyor ve Dilsizleri Oynuyor!

Burjuva-Emperyalist Çıkarlar, Gizli Kapılar Arkasında İş Yapmayı Gerektirir, Onlar da Öyle Yapıyorlar! **Haberi Sayfa 2'de**

KTÖS Genel Sekreteri ile Yapılan Röportaj:
Şener Elcil: "%4'lük artış Türkiye'nin izin verdiği oranda çıkan bir artıştır." **Sayfa 6 ve 7'de**

KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.

İşçi Sayfası 5'te

★ İşçinin Kaleminden

★ İşçiden Mektup

★ Bizim Kahvenin Halları

Neler Oluyor Neler
Sayfa 3'te

Londra Mektubu
Ahmet Önal
Sayfa 4'te

Parka
Ziya Çelik
Sayfa 9'da

Görüş
Ali Yalçınay
Sayfa 10'da

Sosyalist Gözlem
Özdemir Göçer
Sayfa 10'da

Nazlıca
Nazlı Şahin
Sayfa 11'de

GİZLİ GÖRÜŞTÜLER, GENE DE SONUÇ YOK

Türk ve Rum heyetleri arasında Brüksel'de yapılan gizli toplantıların sonuçsuz kaldığı ve koptuğu belirtildi.

Mülkiyetten, Ankara'da Rum elçiliği açılması meselesine, Maraş konusundan limanların açılmasına kadar bir dizi konuda gizli görüşmelerin yapıldığı Brüksel'den heyetlerin yine sonuçsuz ayrılması, bize şaşırtıcı gelmedi.

Görüşmeler sürerken Ta'at'a

görüşmeler hakkında bilgi soran gazetecilerin aldığı "yorum yok, görüşmeler gizli, bitince bilgilendireceğiz" yanıtı da, görüşmelerde hangi pazarlıkların yapıldığı, ne tür kozların, kartların masaya sürüldüğü konusunda yine halkın bilgilendirilmemek istendiğini gösteriyor.

40 yıldır süren görüşmelere (gizlisinden "açığına" dek) bir tanesi daha eklendi.

Bu seferki de gizli oldu.

Peki CTP, halka açıklık, şeffaflık sözleri vermiyor muydu o hareketli

dönemlerde?

Devleti yönetenlerin ne kadar gizli kapaklı işler çevirdiklerini, halktan bilgileri gizlediklerini, bunun halka yapılmaması gereken bir ayıp olduğunu hem de meydanlardan haykırmıyorlar mıydı?

Şimdi bu gizli görüşme de neyin nesidir?

CTP seçim döneminden önce de gizli görüşmelerde bulundu mu?

Mesela AKEL ile gizli görüştükleri haberleri basına yansımıştı.

TC ile, asker ile gizli görüşmeleri var mı?

ABD temsilcileri ile gizli

görüşmeleri var mı?

İngiliz ve de NATO ile gizli görüşmeleri var mı?

CTP ve de Cumhurbaşkanı bunları yanıtlar mı?

Hani açık olunacaktı?

Hani kimseden birşey gizlenmeyecekti?

Siyaseti burjuva olanın burnu "halka gizlilikten" kurtulmazmış!

YENİDÜZEN'İN YORUMU

Yenidüzen gazetesinde, 17 Haziran Cuma günü sendikalar ve hükümetle ilgili bir değerlendirme yazısı çıktı.

Yazıda özet olarak şu değerlendirmeler söz konusudur;

• Maliye Bakanlığı ile Sendikalar arasında yapılan sözleşme, çalışana birçok hak vermektedir, altına imza atılmalıdır.

• Birbirinden farklı geleneğe sahip ve de hatta aynı iş kolunda birbirine rakip olan sendikaların sözleşmeye imza atması, sözleşmenin ne kadar iyi olduğunu gösterir.

• Sendikaların sözleşmeye imza koymasını eleştirmeyin, elde ettikleri maksimum kazanımı tebrik edin.

• CTP'yi eleştirin ama bizim işimize geldiği gibi eleştirin. İşimize gelmeyen noktalarda CTP'ye eleştiri getirirseniz, derhal eleştirilerinizi bir kavanoza koyar, üstüne de "temelsiz, asılsız, basit, mantıksız eleştiriler" yazar ve bir kenara koyarız.

Yazıdaki mantık budur.

Yenidüzen, mali sözleşmede talep edilenleri ve karşılığında "elde edilenleri" bilmiyor mu?

Bir avuç sermayedar, sırf kârlarına kâr katacaklar diye, çalışanın maaş artışından kesinti yapmanın neresi akılcı pazarlık yöntemidir?

Birbirinden farklı geleneğe sahip ve de rakip olan sendikaların sözleşmeye imza atması, onların çalışanlarını ne kadar temsil edebildikleriyle ilintilidir.

Farklı sendikalar ortak paydada, yani çalışanlarının haklarının büyük bir kısmını masada bırakmakta ortaklaştılar diye sevinçten takla

atmaya gerek yok Yenidüzen.

Demek ki, o farklı dediğiniz sendikalar, söylemde farklı ama pratikte aynıymışlar...

Olamaz mı?

Elde edilen maksimum kazanımı tebrik edilmesi gerektiğini öğütleyen Yenidüzen, işverenin (devletin) lütfmuş gibi "verdiği" üç beş maddeye kocaman bir alkış patlatmamızı istiyor.

3-5 yan maddedeki iyileştirme ya da hak kazanımını, ana madde ve taleplerin elde edilmesinin önüne geçiriyor Yenidüzen.

Ki öyle de yapması

lazım.

Çünkü taktik icabı bir yerden verirken, diğer yandan da vermemek zorunda olan devletin bu tavrını örtbas etmek zorundadır.

Küçük hak kazanımlarını büyük hak kazanımlarımız gibi göstererek, pazarlıktaki asıl amaçları unutturmaya çalışıyor Yenidüzen.

Yenidüzen, şu anda taşların yerlerine oturduğu şartlarda, sistem partisi olan CTP'nin faaliyetlerini aklamaya çabası içerisinde.

Nedir bu faaliyetler?

Birincisi, Kıbrıs sorununun çözümü konusunda, TC-KKTC işbirliğinin (diğer büyük emperyalistleri de unutmamalı) yılmaz savunucusu olarak faaliyet göstermektedir.

Verilen haberler, yorumlar, çıkan makaleler, köşe yazıları, bunların tamamı TC güdümündeki propagandaların gerçekleştirilmesi anlamını taşımaktadır.

Bu gazetede arada bir devrimci laflara da rastlamak mümkündür ama o da "racon" bozulmasının

diye...

İkincisi, özelleştirme girişimlerine kimi zaman üstü kapalı, kimi zaman da açık bir şekilde destek sunmaktadır.

Sadece özelleştirme girişimleri değil, hükümetin hemen hemen tüm faaliyetlerinde, CTP'nin kalemşörleri/köşe yazarları anında kaleme sarılıp hükümetin ne kadar güzel işler yaptığının ve eleştirilerin nasıl "basit, küçük, sevimsiz, temelsiz" olduğunun teorisini yazmaktadırlar.

Bu gazetede arada bir hükümeti eleştirir gibi yapan laflara (stratejik, tehlikeli olmayan hususlarda) da rastlamak mümkündür ama o da, "objektif" gazeteciliğin "raconundan" olsa gerek...

Hükümet gazetesi olarak görev yürüten Yenidüzen, sendikalar konusunda ahkam

kesebildiğine göre, birkaç sorumuzu da yanıtlar sanıyoruz.

Yenidüzen, sendikaların pasifleştirilmesine ne diyor acaba?

Yenidüzen'e göre sendikalar pasif değil mi yoksa bu şartlarda fazla ses çıkartmaması mı icap ediyor?

Kıbrıs sorunu meselesinde, CTP ve benzerlerinin siyasetlerinin kayaya toslaması ve CTP'nin Kıbrıs sorunu konusunda halka verdiği hiçbir sözü yerine getirememesine Yenidüzen ne diyor?

TC-ABD ile birlikte (İngiliz'i de unutmayalım) el ele, kol kola Euro-Taksim'e doğru ilerleyen bir hükümete, cumhurbaşkanına bu konuda Yenidüzen nasıl yaklaşıyor?

Yenidüzen, hükümetin TC ile imzaladığı son yıkım ve talan paketi hakkında ne düşünüyor?

Böyle bir paketin imzalanmasının halkın iradesine ipotek konması, sömürgecilere yaslanılması ve halkın sömürgecilerin ellerine itilmesi, işsizliğin artması, emperyalistlerin önünde el pençe eğilmek gibi çok önemli sonuçlara yol açığının tespitini yapabildi mi Yenidüzen?

Yoksa, hükümetin faaliyetlerinin doğruluğu üzerine ahkam kesmeye devam mı etti?

Son 1 Mayıs'ta alanlarda sendikaların kitleleri neden yoktu?

Bu kadar pasifizm nereden kaynaklanıyor?

Bunların yanıtını adam akıllı bir şekilde bulamazsınız Yenidüzen'in sayfalarında.

Onlar şu anda hükümetin gazetesi olarak, hükümete karşı yapılan eleştirilerin basın yoluyla savuşturulması görevini üstlenmiş durumdadırlar.

Onlar şu anda hükümetin gazetesi olarak, hükümetin emek karşıtı politikalarına ve ekonomik paketlere karşı oluşacak olan muhalefeti dizginlemeye, sakinleştirmeye, akıllarına girerek hükümet aleyhine iş yapmalarına çalışıyor durumdadırlar.

Yenidüzen'in, logosundaki "emek en yüce değerdir" sloganını kaldırması zamanı gelmiştir.

Şimdiki sloganı "Hükümet ve de Cumhurbaşkanı olduğumuz bir dönemde, emekten yana gibi görünüp, sermayenin çıkarları için çalışmak, en yüce değerdir" olmalıdır Yenidüzen'in.

Neler Oluyor Neler...

'Sezai SARIOĞLU'nun Marksizm düşmanı 5.6.2005 tarihli AFRİKA PAZAR'daki 'Dil poetikası ve dil politikası' başlıklı yazısının bir değerlendirmesi.'

1. Düşlere Uygun Sosyalizm!

S. Sarioğlu'ndan okuyalım:

'Bilgi -bilinç ve pratiğin tüm biçimlerinin kendinde toplandığını zanneden bu kavrayış tüm mantiki-siyasi sonuçlarına ulaştığında ortaya çıkan toplum modeli yirminci yüzyılın denenmiş sosyalizm modellerinin tekrarıdır. Bu kavrayış tarihin ve talihin yardımıyla, bin kere de devrim yapsa sonuç kapitalizmin reddine dayalı, düşlerimize uygun bir sosyalizmin kurulamayacağıdır.'

S. Sarioğlu'nun muhalif dil için örnek teşkil etmesi istenen yazısının temel taşı, esas burada ortaya konmaktadır. S. Sarioğlu Ekim devrimini benimsemiyor, Ekim devrimi temelinde inşa ettiğimiz sosyalizmi, inşasına giriştiğimiz komünizmi benimsemiyor, insanlığı Nazi barbarlığından kurtarmak için verdiğimiz çabaları benimsemiyor -ve bu arada bizim eserlerimizi yenilgiye taşıyan Troçki-Buharinci vatan hainlerinin tipik tarzlarından biri olarak, kendisi gibilerinin yaptıklarını da bize mal ediyor, ve Stalin sonrası Sovyetler Birliğinin yenilgisi faaliyetlerini, yıkım faaliyetlerini de bizim inşa faaliyetlerimizle eşitliyor!

S. Sarioğlu bilimsel sosyalizme karşıdır. Ekim devrimine ve bizim sosyalizmi-komünizmi inşa faaliyetlerimize karşı çıkarak, onlara kara çalarak -bu faaliyetlerin sonuçlarını yıkıma taşıyanlarla bizim aramızdaki farkı da gözlerden gizleyerek- bilimsel sosyalizme karşı propaganda yapmaktadır.

S. Sarioğlu'nun makalesinin temel taşı bundan ibarettir. Bunun dışındakiler de işte bu temel üzerinde, bilimsel sosyalizmin, proletaryanın zaferini engellemek için yazılmıştır.

2. Ayrımsız Muhalefet?

S. Sarioğlu kendisine bilimsel

sosyalizm düşmanlığını temel aldığı için, kendi muhalif fikirlerinin oluşmasında kullandığı 'politika sosyolojisi'nin burjuva ve diyalektik düşmanı fikirlerini de muhalifliğin en uygun yolu olarak yaym aktadır. Şu sözlere bir bakınız:

'Çoğulcu ve özgürlükçü bir dil yerine, yasakçı, dışlayıcı, ötekileştirici ve ayrımcı çatışma dilini kullanmak, politika sosyolojisinde "mazlumun zalim olma kategorisi" olarak tanımlanır.'

S. Sarioğlu makalesi boyunca diyalektiğe bolca atıflar yapmaktadır. İyi ama diyalektiğin temelini ne

oluşturur? Farklılaşmak, ve esasta zıtlık olan farklılık üzerinden, zıtlar üzerinden hareket ve gelişme. Hem tabiatın hem de toplumun temel hareket kanunları, bu meyanda siyasetin bilimsel bir temelde, sınıf mücadelesine dayanarak yürütülmesinin temel kanunları bu basit kanun anlaşılmamış imkanı yok anlaşılamaz. Bu meyanda 'dışlamak' 'ötekileştirmek' 'ayırım

yapmak' bilim yapmanın temelini oluşturur - ister tabiat bilimi olsun, ister sosyal bilim, isterse düşünme bilimi (diyalektik mantık). S. Sarioğlu ise biçimi kendinde gizli olan 'biçimli' muhalefet yapmak adına bizlere, muhaliflere, tüm bunları

yasaklıyor. Yani bizim hayatı anlamamızı, sınıf mücadelesini anlamamızı yasaklıyor. Bize Marksist bilimsel sosyalizmi değil de, burjuva 'politika sosyolojisi'ni öğretiyor, ve onu temel almamızı öneriyor.

Her bir kişi bir birey olarak, ve her bir muhalefet gurubu bir grup olarak, muhaliflerinin görüşlerini anlamak, onların sınıfsal karakterini belirlemek, onların siyasi mücadelede, sınıf mücadelesinde ne anlama geldiğini tespit etmek, kendisini diğerinden ayırmak, bu ayrımı zıtlık noktasına taşıyarak hem kendi siyasetinin gerçek karakterini, hem de rakibin siyasetinin gerçek karakterini

(sınıfsal) tartışma taşıyamaz bir açıklıkla ortaya koymak zorundadır. Ayırmak eylemine karşı durmak demek, gelişmeye karşı durmak demektir.

S. Sarioğlu ayrımcılığa karşı çıkıyor, iyi ama yukarıda ele aldığımız temel fikirleri onu bizden ayıran, ve onun kendisini bizlerden ayırmak için ortaya koyduğu fikirler silsilesi değil midir? Tabi ki öyledir! Teorik -veya poetik?- önermeleri hayatla çatışan yazarların en kısa makalelerinde bile böylesi gelişmeler kaçınılmazdır! Bir yandan hayatta uygulanamaz genel görüşler önerilir, diğer yandan bu genel görüş hayatta uygulanamaz olduğu için bizzat yazar o görüşe uymaz. Burada olduğu gibi. Ayrım karşı olan yazarın yaptığı temel iş kendisini ayırmak olmuştur!

3. Görecel-tereddütlü Muhalefet!

S. Sarioğlundan okuyalım:

'Siyasal mücadele, "tek ve mutlak doğru!" şeklinde bir tarih teorisi olarak kavranmamalı.

'kendi tahayyülümüz dışındaki diğer muhalif varoluş biçimleri(nin) "ötekileştirilerek" dışımızdan biri olarak ilân (veya imâ) edilme'meli.

'Muhalef dil, kesinliği, keskinliği değil tereddüdü sever.'

'Devrimi, barışı ve çözümü, kendi teorik-pratik kurgumuza indirgediğimizde, dünyada gelişen, farklı teorik-pratik muhalefet biçimlerini anlayamayız.'

'Devrimin bir kişinin veya kolektifin algısıyla özdeşleşmesinden, teoriyi ve pratiği bir kişinin "temsili" etmesinden trajik ne olabilir?'

Burada S. Sarioğlu'nun ele aldığı konu bilginin mutlaklığı ve görecelliği sorunudur. S. Sarioğlu bu konuda tam ve kesin görecelikçiler saflarındadır.

Bilginin gelişmesinin tek tek bireylerin çabaları dışında oluşması imkansızdır. Aynı zamanda ama hem geçmiş, hem de bugünüyle bireyler kolektifinin el ele vermesi sayesinde bilginiz gelişir. Bugünün dünyasında, burjuvazi

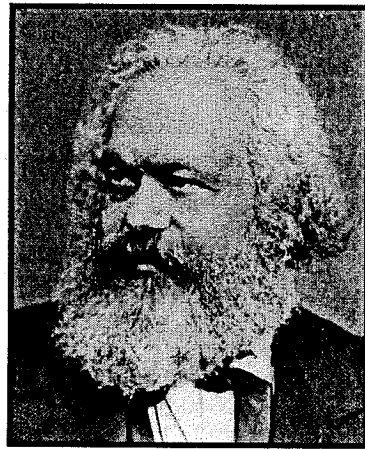
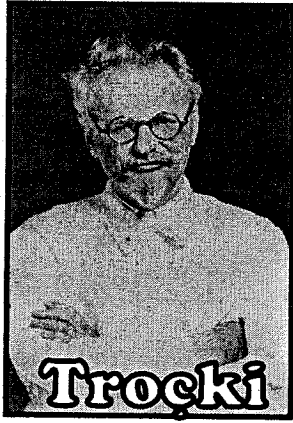
herşeyi kendi dar çıkarları çerçevesinde ele aldığı için, bireylerin kolektif hareket tarzı kısıtlanmaktadır. Bu nedenle de bilginizin gelişme hızı olabileceği kadar hızlı değildir. Burjuvazinin iktidarı devrilse, tüm bilimsel çalışmalar birleştirilse, hem bu bilimsel çalışmalara katılma imkanı olan bireylerin miktarı artacak, hem de bu yönde çaba ortaya koyan tüm bireyler açık ve kesin olarak kolektif bir çalışma ortaya koyacakları için bilginizin gelişme hızı her geçen gün artacaktır. Mevcut İnternet tekniği bu basit tespitin basit ve göze batan teknik bir ispatıdır. Burjuvazinin iktidarını koruyanlar işte insanlığın, dolayısıyla da tek tek bireylerin bilgisinin gelişmesini açık ve kesin olarak duraksatan, yavaşlatan gericilerdir!

Bilginin gelişmesini S. Sarioğlu bireylerden ve bireyler kolektifinden ayırırken siyasi bir amaç gütmektedir. Devrim, barış, çözüm vb., yani siyaset alanında bireylerin ve bireyler kolektifinin oluşturduğu komünist partilerinin oluşmasını yasaklamak. Bu partilerin görüş ve pratikleriyle önder kadrolar kesimine sahip olmasını yasaklamak. Partinin sınıf mücadelesini-siyaseti- doğru ve kesin kavrayışını tereddütler yığını içinde boğmak. Partinin doğru, kesin ve açıkça belirlenmiş amaçlar ve hedeflere yönelmesini önlemek. Bu kesinlik temelinde ve sayesinde, kararlı ve örgütlü bir yapılanmanın, böyle bir muhalefetin oluşmasını önlemek!

Bilgi, sonsuz maddenin sonsuz hareketinin bilgisi olduğu oranda, ve bu bilgi aşırı derecede sınırlı olan bireyler ve bireyler kolektifi üzerinden yürütülen-bir çabanın ürünü olmak zorunda olduğu oranda, açıktır ki bilginiz her şart altında göreceldir. Bilinmesi gereken herşeyi bilmek için yukarıda değindiğimiz kısıtlama çerçevesinde çabalıyoruz, ama

insanlığın tüm çabası, burjuvaziye alt ettikten sonra bile 'herşeyi' bilmek imkanına kavuşamayacak! İyi güzel ama, bu bilgi aynı zamanda kendisi de kısırlı, sınırlı parçalar içerisinde, ve o sınırlı çerçevede mutlak doğrularla, ve ancak bu şekilde ilerler. Karl Marks'ın kapitalizmi inceleyerek ortaya koyduğu kapitalist ekonominin hareket ve gelişme

Devami Sayfa 4'te...

Londra Mektubu

Elif Kara

Çözumsuzlüğe Gerekçe Mi Arıyorsunuz?

KSP, Kıbrıs sorununun çözümü için emperyalizmi adadan kovmayı şart görmektedir. Dolayısıyla hem Kıbrıs içinde hem de uluslararası alanda emperyalizme karşı birleşik bir cephenin oluşturulması çalışmaları yönünde örgütlenmenin şart olduğunu söylemektedir.

KSP'nin Kıbrıs sorununun çözümü için emperyalizmle mücadeleyi tek çare olarak görmesine "hayal" olarak bakan çevrelerin önerdikleri ise iki toplum liderinin BM gözetiminde yapacağı görüşmelerle varılacak bir anlaşma ile çözümün sağlanacağı yönündedir.

Başta CTP olmak üzere BDH, TKP, BKP ve YKP'nin stratejik hedefleri kısaca ifade etmek istersek "Çözüm ve AB"dir.

2000'den 2004 Nisan referandumuna kadar geçen dönemde kitleleri arzuladıkları bu 'Çözüm ve AB' hedeflerinin önünde Denktaş/statüko var lafıyla motive ettiler. BMBP öncülüğünde gelişen kitle hareketini, çıkış noktası olan "Bu Memleket Bizim

Biz Yöneteceğiz" siyasetinden uzaklaştırarak Denktaş'ın/statükonun yönetim mekanizmalarından uzaklaştırılmasına yönelttiler. Kitleleri Denktaş/statüko devrilirse "çözüm ve AB"nin elde edileceğine inandırdılar. 2003 seçimleri bu temel üzerine inşa edildi.

KSP gerek BMBP döneminde gerekse de referanduma giderken bu "Çözüm ve AB"ci olan partilerimize ve de kitlelere, devamlı olarak, emperyalizmden kopmayı getirmeyen bir çalışmanın Kıbrıs sorununun çözemeyeceğini anlatmaya çalışmıştır. Yayınlarıyla emperyalistlerin Kıbrıs halkına barış getiremeyeceğini de ilan etmekteydi. Emperyalistler ulusal sorunu "çözemezler" ve "çözemeyecekler" diyordu.

Kuzey'de Annan planına 24 Nisan referandumunda evet denirken Güney tarafından hayır denmesi ve Güneyin AB üyesi olması ile Kuzey söylem değişti. Şimdi çözümün ve AB'nin önünde engel Güney yönetimiymiş. Denktaş

nasılsa uzaklaştırılmıştı. İki toplumlu etkinliklere önem verdiğine vurgu yapan CTP yönetimi referandumdan sonra Rumlara getirdikleri suçlamalarla milliyetçiliği körükler duruma geldi.

Belli bir süreden beri ise Hasan Hastürer "AKEL ve CTP'nin onay vermediği bir çözüm süreci mümkün değildir" diyor.

Her ikisinin de iktidarda olduğu ve de çözüm istediklerini ilan eden bu partileri tutan ne peki?

Serhat İncirli de Kıbrıs'ta çözümün olamayacağını açıkladı. Serhat'a göre fedakarlıklar karşı taraftan beklendiği için çözüme ulaşılamazmış.

Geçen gece Kıbrıs Genç TV'de bir programa çıkan akademisyen, yazar Niyazi Kızılyürek de dış güçleri bir tarafa bırakıp Kıbrıslılar çözüm iradelerini ortaya koymalıları gibi laflar etti. Kızılyürek'e göre Kıbrıs Türk ve Rumlarda ortak vatan yaratmak iradesi gelişirse Kıbrıs sorunu çözülebilmış.

Kendilerini barış ve çözüm yanlısı olarak gösteren, CTP gibi

partileri destekleyen yazarlarımızın yazılarını okuduğumuzda bu ve buna benzer bir sürü sebeplerin Kıbrıs'a çözüm gelmesinin önünde engel olarak gösterildiğini görürüz. Hatta yazar CTP'li değil de mesela TKP'li ise CTP'nin beceriksizliğini de söz konusu ediyor. Öyle ki kendileri hükümet olsalardı muhakkak çözüme ulaşılacaktı.

Tüm öne sürdükleri bu iddialarla en büyük kötülüğü kendilerinin peşinden giden, kendilerine inanan işçi ve emekçilere yapmaktadırlar. İnsanımızın gözlerinin açılıp gerçekleri yani burjuva emperyalist stratejilerle sorunun çözülmemeyeceğini görmesinin önüne devamlı olarak perde germe çalışmalarını yürürlükte tutmaktadırlar.

Tüm bunlara karşı KSP işçi ve emekçilere gerçekleri gösterme çalışmasını inatla devrede tutacaktır. Mücadele sınıfsal bir mücadeledir ve sömürcülere karşı verilmek zorundadır. Sömürcülerle birlikte çalışma yapmak, sömürcülerden derman beklemek "ölü gözünden yaş beklemek"tir.

Neler Oluyor Neler...

Sayfa 3'den Devam...

kanunları kapitalizmin var olduğu her şart altında mutlak geçerli olan yasalar. S. Sarioğlu bu mutlaklığı yadsımak istiyor. Bununla bağıntılı olarak bizim partimizin basit bir tespiti vardır. KSP dışındaki tüm sol siyasetlerin stratejileri burjuva-emperyalist stratejilerdir. Yanlıştır. Doğru strateji ortaya konan programıyla partimizin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti stratejisidir. Bugünün Kıbrıs'ında TEK DOĞRU, ve de MUTLAK DOĞRU olan stratejik tespit budur. İşte S. Sarioğlu bizim böyle tespitler ortaya koymamızı istemiyor. Böyle tespitleri yasaklamak, ve bizler saflarında 'tereddüd' hakim kılmak istiyor.

S. Sarioğlu mutlaklığa kesin kes karşı. Herhangi bir

sınır içinde dahi mutlaklık istemiyor. Şu doğru, bu doğru demek yasak! Tereddütlü olmamız gerekli her şart ve zaman altında. Hele hele 'kendi' teorik kurgumuza asla ve asla sahip olmamalıyız, çünkü bu bizim diğerlerini anlamamızı imkansız kılar!

'Game, set, and match' der İngilizler! S. Sarioğlu yendi bile bizi! Kendi teorimiz

olmayacak, sürekli tereddütte olacağız, dolayısıyla da devrimi bir kişi veya bir kolektifin algılamasıyla asla ve asla özdeşleştirmeyeceğiz!

Ne yapacağız biz o zaman? 'Biçimli', 'poetik dilli' 'sevmeyi bilen' vb., pek çok meziyeti olan muhalefet!

Allah, burjuvazinin bize karşı muhalefetini de böyle bir muhalefet türü yapsaydı ne iyi olurdu değil mi!

Yoksa S. Sarioğlu'nun önermeleri, burjuvazinin akıllı iktidarının (devletin) bizim saflarımızda, muhalefet saflarında

darmadağınlık yaratma çabalarının, bizi iş ve dolayısıyla muhalefet yapamayan bir çorbaya dönüştürme çabalarının örneklerinden midir? Ne dersiniz?

4. Sevmek!

İyi ama tereddütlü bir dil kullanmayı unutmasın S. Sarioğluvari sevenler!

Mesela ben S. Sarioğlu'nu severim. Ama bu konuda tereddütsüzüm dersem yalan laf etmiş olurum. Çok tereddütlüyüm. Ve de sevmek konusunda kendi anlayışıma ve temayülüme sahip olursam başkalarının sevmesini nasıl anlayacağım? Öyle yaparsam mazlumun zalim olması kategorisine girmez miyim? En iyisi ben bu sevmek işinden tümünden vaz geçeyim. Ama bu konuda da tereddütsüz olduğum söylenemez!

Hangi temelde muhalefet yapacağım?

Tereddütlüyüm tereddütlü!

Şimdi oldu. Sevecen bir dil kullanabildim en nihayet!

II. İKİ TOPLUMLU KADIN KONGRESİ YAPILDI

Kıbrıs Sendikalar Forumu üyesi Dev-İş ve PEO sendikalarının işbirliği ile düzenlenen ve Kuzeyden Dev-İş,

KTÖS, KTOEÖS, Çağ-Sen, Basın-Sen, Türk-Sen, BES, Kamu-Sen ile güneyden PEO'ya bağlı sendikaların katılımıyla gerçekleştirilen İki Toplumlu Kadın Kongresi'nin ikincisi, 15 Haziran Çarşamba günü Major Music Center'da yapıldı.

Nisan'da yapılan kongrenin devamı olarak yapılan kongrede, açılış konuşmalarını Dev-İş adına Kadriye Onurer, PEO adına da Mihailis Papanikolau yaptı. Kadriye Onurer, Sevgül Uludağ ve Sotirulla Haralambus'un yönettiği kongrede ise, kadının günlük yaşamda ve çalışma yaşamında karşılaştığı sorunlar, çözüm önerileri ve bunların pratikte nasıl uygulanabileceği tartışıldı.

Dev-İş adına bir konuşma yapan Kadriye Onurer, konuşmasında bu kongrenin 1955 yılındaki PEO'nun düzenlemiş olduğu kongreden sonra bir ilk olduğunu, kalıcı barış için önemli adımlar atılması gerektiğini ve kadınların, Kıbrıs'ta ortak vatan kurmak için olmazsa olmazlardan olduğunu belirterek, Kıbrıs'ta ortak mücadele olmaksızın ortak vatanın yaratılmasının da mümkün olmadığını kaydetti. Etkinlik, kadınlara verilen resepsiyonla sona erdi.

İşçinin Kaleminden

Kuzey'deki işsizlik ve maddi sıkıntılar malum. Ama son dönemde Güney'de de işsizliğin hayli arttığını görüyoruz. Demek ki işsizlik bütün Kıbrıs'ta var ve Türk Rum tanımaz. O zaman, işsizliğin kaynağı nedir?

"Başka milletlere ve ülkelere karşı savaş yapmak, savaş propagandası yapmak, savaşçılara imkan sunmak insanlık düşmanı suçtur."
(KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ)

Bir işçi günde 80 Liralık iş yaparsa ve 15 Lira alırsa, geriye kalan ve işçinin hakkı olan 65 Lira nereye gider? Ve bu sömürü değil midir?

İşçiden Mektup

HAYALLERİMİZİ ZORLAMALIYIZ

Bizim memlekette işçi çoktur ama zengini azdır.

İki elin parmaklarını geçmeyecek kadar hem de...

Bir çoğumuz da o zenginlerin arasına karışma hayalleri ile kendimizi avuturuz ömrümüz boyunca. Hadi hayal olsa neyse de hayalden bile ötedir o kurulmaya çalışılan gerçekdışılık.

Ben bazen hayal kurmaya çalışıyorum da hep sınırlı kalıyor; ev, araba, düzgün bir yaşam diye ve o sınırların dışına çıkamıyorum, dışına çıkabilen var mı? Ben rastlamadım açıkçası.

Ki bize verilen ücretle hayal bile kurulamıyor. Hayal gücümüzün olmadığından değil ama pahalı geliyor da ondan. Yıllarca çalış, çabala, geriye dön ve bak ne göreceğiz, ben bakıyorum da gördüğüm tek şey HİÇ...

İki elin parmağını geçmeyen aylık kazancını tahmin etmeye çalışıyorum da o da hayallerimi zorluyor ama trilyonlar olduğu kesin. Devletle hükümetle elele, omuz omuza hatta gerçek olan tek vücut olarak çalışmaları var ya işte bu çok ağrıma gidiyor. "Art niyetlisin sen yok öyle şey" diyen varsa daha geçenlerde asgari ücretin belirlenmesine baksın. Tablo çok net aslında. Asıl art niyetli olan onlardır.

Beyler ayda trilyonları cebe indirirken o trilyonları kazandıran işçilere, emekçilere asgari ücret diye çok komik bir rakam veriyorlar. Beyler alın o asgari ücreti

müsait bir yerinize... diyeceğim ama onu da cebinize indirirsiniz siz...

Kolay mı sanıyorsunuz o verdiğiniz asgari ücretle geçinmesini. Siz alın o asgari ücretinizi. Ve siz beyler geçiniz bir ay boyunca da görelim bizler de. Sizinkini de biz alalım pay edelim üretene... İyi be, biz üretelim beyler yesin, dönsünler bir de sadaka niyetine asgari ücret belirlensinler. Hem de biz işçilere emekçilere sormadan bizim adımıza...

Aa, bir de sendikacılarımız var ki değme beylere taş çıkartırlar. Sanki işçiyi temsil etmiyor da beylerinin koyunlarına gidiyorlar (ki öyleler)...

Daha ne kadar hayal kuracağız, o hayalleri zorlayacağız. Hadi beyler görmez, çünkü işlerine gelmez ancak o hayalleri biz işçiler emekçiler gerçekleştirebiliriz! Nasıl mı? Okuduğun bu gazeteyi okutarak, yayarak, işçi sınıfının partisinde örgütlenerek sosyalizme ulaşma mücadelesini vererek...

Bunun hayallerini zorlayanlar var. Bir omuz da sen ver ki işçi kardeşim, daha da zorlayalım. Yoksa o hayallerle ömrümüz, çocuklarımızın, torunlarımızın, yedi neslimizin ömürleri geçip gidecek! Bunu mu istiyoruz? En azından ben ne o hayalleri beylere, zenginlere bırakıyorum, ne de boş veriyorum.

O hayalleri zorluyoruz zorlamaya da devam etmeli gerçekleştene dek...

Sosyalizmle süslenene kadar...

BİRLEŞİK CEPHE TÜRKÜSÜ

1.

**Ve insan insan olduğu için
yemek isteyecektir, buyrun hadi.
Oysa sözcükler ne etin yerini tutar,
ne de doldurur boş mideyi.**

Haydi sola, bir kii!

Haydi sola, bir kii!

**Yer var, yoldaş, sana da,
al Birleşik Cephe'de yerini,
çünkü bir işçisin sen de.**

2.

**Ve insan insan olduğu için
hoş görmez suratına inecek çizmeyi.
Ne kendi altında köleler ister,
ne de üstünde ister bir efendi.**

Haydi sola, bir kii!

Haydi sola, bir kii!

**Yer var, yoldaş, sana da,
al Birleşik Cephe'de yerini,
çünkü bir işçisin sen de.**

3.

**Ve işçi işçi olduğu için
ona başkası vermez özgürlüğü.
Onu kurtaracak başkaları değil,
bu iş işçinin kendi işi.**

Haydi sola, bir kii!

Haydi sola, bir kii!

**Yer var, yoldaş, sana da,
al Birleşik Cephe'de yerini,
çünkü bir işçisin sen de.**

Bertolt Brecht

Bizim Kahvenin Halları

Mülayım Dayı: (Elindeki gazeteyi inceleyerek) Vay guzum vay... Bardon vallahi, Hükümetda amma hızlı çıktı ha!

Kazım: Noldu be dayı, neçin öyle dedin?!

Mülayım Dayı: Aha görmən be Kazım, hükümet imzalamış protogolu Türkiyaynan da "Kamuda Reform" yapıyormuş!

Kazım: E fena mı be dayı?! Lazım değilmiydi zaten! Bu gadar zamandır içine eddiler hepsinin! Şindikda uğraşır yeni hükümet temizlesin esginin pisliklerini!

Mülayım Dayı: Tamam be Kazım, temizlesin be oğlum, garşı çıgmadıg ya aslındana. Da nasıl temizleycen odur mesele! Adamlar bütün kamu kurumlarını özelleştiriyor be!

Kazım: E ne var be dayı bunda! Hepsida zarar eder görmemin? Böyle olunca hem hizmetin kalitesi, hem da

toplumun refahı artacag...

Mülayım Dayı: (Alaycı bir dilin) Be Kazım allahını seversan, özelleştirinca nolacag be orda çalışanlar?! Alacag o kurumu bicez para babası, sonra işine yarayan çalışanı bırakacag, geriye kalanı da kapının önüne goycag! Millet işsiz galacag yani! Bu şekilde mi artacag toplumun refahı?!

Kazım: (Bozularak) E napsın be dayı hükümet zarar eder madem hepsida!

Mülayım Dayı: E be Kazım, yani sen demeye çalışın ki, hükümetin kontrolunda olunca zarar eder, özele geçinca kar edeceg?

Kazım: Evet be dayı, tam da odur demeye çalışdığım!

Mülayım Dayı: (Sinirlenerek) Yani be Kazım bu adamlar beceremeyorlarsa idare edsinler üç-beş dane kurumu da zarar eder! Nasıl becereceglar da idare edsinler bu ülkeyi be ama?! Yani Kazımın sorun kurumlarda değildir! Sorun başdakilerdedir! Gişilerin değişmesiynan düzen değişdi zannedersan bakan öyle boynun bükük! Gidenda, gelenda aynı düzeni sürdürür görmemin! Anlaycağın Kazımın sorun bu düzenin değişmesidir! Anladımın ya be şimdi?!

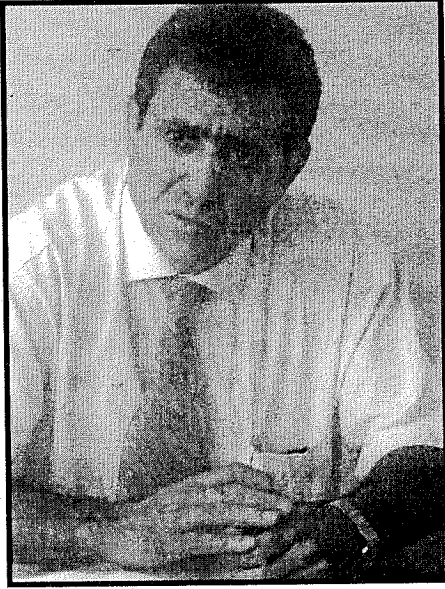
Kazım: (Boynu Bükük) Annadım be dayı hem da çok eyi anladım...

KTÖS Genel Sekreteri Şener Elcil ile asgari ücret ve ekonomik paketle ilgili yaptığımız söyleşiyi, siz okuyucularımıza aynen aktarıyoruz.

KSG: Herşeyden önce insanların büyük bir kesiminin önemseydiği bir konudan bahsetmek istiyoruz. O da son yapılan maaş artışı konusudur. Ancak bunun öncesinde ekonomideki gelişmeye paralel olarak, devlet çalışanlarına aynı oranda artış yapılacağı söylenmişti. Bizim gazetelerden, TV'lerden öğrendiğimiz kadarıyla, ekonomide %17'lik bir artışın olduğu iddia ediliyor. Ancak uzlaşılan nokta %4'lük bir maaş artışıdır. Sizin bu konudaki düşünceleriniz nelerdir?

Şener Elcil: Bizim ülkemizdeki ekonomik yapı, Türkiye'ye bağımlı ekonomik bir yapıdır. Bütçemizin %45'i Türkiye tarafından karşılanır. Dolayısıyla, politik ve ekonomik yapılanma hep bu ilişki temelinde olur. Siyasi eşitlik değil, bağımlılık sözkonusudur. Bağımlılık da beraberinde ekonomik yapılanmanın da çarpık olmasını getirir. Dolayısıyla maaş ve ücretler de bu temelde oluşturulmuştur. Hükümetin artış verme veya vermeme durumundaki yaklaşımı, tamamen Türkiye'deki ekonomik gelişmelere, TL'nin istikrarına, Türkiye'den gelecek olan talimata bağlıdır. Bu yapıda da sağlıklı bir toplu pazarlığın olabileceğini söylemek mümkün değildir. Ancak verilen ölçüde, izin alınan ölçüde çalışanlara maaş artışı verilmesi sözkonusudur. Bizim protokole imza koymamızın en büyük nedeni de, toplu sözleşme, toplu pazarlık, sendikacılık sistemiyle ilgili yasal öngörüler olmasıdır. Maaş artışı noktasında protokole imza koymadık. Esas buna ağırlık vererek protokole imza koyduk. %17 değil, %11.4'tür resmi DPÖ'nün açıklamaları ekonomideki büyüme. Bunun yansımalarının çalışanlara eşit şekilde dağıtılabilmesi için, kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınması lazımdır. Ekonomide bir büyüme vardır, doğrudur, birilerinin cebine para gidiyor ama kimin cebine gidiyor? Birileri bu parayı alıyor, yararlanıyor ama bunlar devletin ki sosyal devlet olduğuna söylüyoruz, herkese eşit mesafede olduğunu söylüyoruz- bu çerçevede vatandaşın cebine yansımaları lazım. Ülkedeki emek sömürsü ki bu emek sömürsünün altında kayıt dışı ekonomi yatıyor- çalışanlar,

Şener Elcil: " %4'lük artış

çalıştıranlar değildir burada sorumlu olan, işverenler yani patronların devletle kazançlarını paylaşmak istememesi ve sürekli vergi dışında tutmalarının sonucudur. Ekonomide büyüme vardır ama bütçeye yansımamaktadır. Devlet alabildiği ölçüde, KDV, gümrük girdilerinden gelir sağlıyor ama bunun dışında esas kazancı vergilendirme esası yoktur. Bu da zayıf bir bütçenin oluşmasına neden olur. Yani, bu ülkede kendi kendine yeterli bir ekonomi kurmak istiyorsak, kayıt dışı ekonomiyi kayıt altına almamız lazımdır. Ancak o şekilde biz %11.4'ü çalışanlara yansıtabiliriz. Devlet vergi toplamıyor. Devlet ancak kendine çalışanlarından vergi toplayabiliyor. Özel sektörün vergi vermesi gibi bir durumu yoktur. Mesela üniversiteler tamamen vergiden muaftırlar. Büyük bir geliri olmasına rağmen devletin kasasına gelen para miktarı bellidir. Böyle bir yapıda da, ekonomideki büyümeyi çalışanlara yansıtmak imkansızdır. O halde adil vergilendirme sistemini hayata geçirmek lazım. "Çok kazanan çok, az kazanan az" mantığını yerleştirmek lazım. %4'lük artış da, reel gelirlerden kaynaklanıyor, bu da Türkiye'nin izin verdiği oranda çıkan bir artıştır.

KSG: Burdaki yapıyı iki eşit devletin, yapının kurduğu bir ortaklık, bir işbirliği değil de, birinin birine empoze ettiği bir yapı olarak değerlendirdiniz. Bunu aşmak için sizce hangi somut adımlar atılabilir?

Ş.E: Kıbrıs sorunu bunun önündeki en büyük engellerden biridir. Ama Kıbrıs sorununun çözümsüzlüğü demek, burda yaşayan insanların en doğal hakkı olan kendi kendini yönetme, kendi ekonomisini kurma yönündeki açılımlarını tıkamayı gerektirmiyor. Yani, kendi ayaklarımızın üstünde durmak istiyorsak, kendi ekonomik yeterli yapımızı kurmak zorundayız. Bunun da altında yatan en büyük nedenlerden birisi, ekonomiyi kayıt altına almak, çok kazananın çok, az kazananın az vergi vereceği bir ekonomik sistem kurmak, kendi kendimize yeterli bir yapı kurup da,

"para alan emir de alır" mantığından uzaklaşmamız lazım. Bunu kurduğumuzda, bunu başarabiliriz. Bunun da karşılığı hep alan tarafın biz değil, satan tarafın da biz olmamız gerekliliğidir. Ambargo var ülkede diyoruz ama biz kendi ürettiğimizi Türkiye'ye satamıyoruz. Türkiye herşeyi satıyor, biz onlara birşey satamıyor, veremiyoruz. Kıbrıs Türkü, üretken yapısından uzaklaştırılmak isteniyor yıllarca süren politikalar sonucunda. Bunu kırdığımız anda biz, başarabileceğimizi düşünüyoruz. Ülkedeki kapitalist anlayış, oluşan yerli sermaye, buna izin vermiyor.

KSG: Bazı sendikalar arasında kamuoyunun önünde bazı gerginlikler yaşandığını gözlemledik. Bunun gerek ülkedeki sendikal mücadele açısından, gerekse de barış mücadelesi açısından zararlı olabileceğini düşünüyoruz. Çünkü bundan önce tüm sivil toplum örgütleri, sendikalar bir yumruk halinde mücadeleye girişmişlerdi. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Ş.E: Gelişen süreç içinde, bazı sendikaların siyasi partilerle olan ilişkileri dolayısıyla, görünüş olarak baktığımızda, sivil toplum örgütlerinin, sendikaların bir taraflara bağlı olduğu görüntüsü yaygınlaştı. Bunun da nedenleri vardır. Bazı sendika başkanlarının ya da yöneticilerinin bazı partilerden milletvekili ya da aday olması... Bunlar örgütler açısından ciddi bir sorgulama getirdi ve bazı örgütlerin de buna bir karşı duruşu sözkonusu oldu. Olaya iki açıdan yaklaşmalı. Siyasetçi sokakta yetişmez, okulu da yoktur bu işin. Sivil toplum örgütlerinde yetişir. Birilerinin siyaset hakkını kullanması ve bir yerlere gelmesi, milletvekili olması doğal olmalıdır ama, aynı kişilerin örgütünün başında durarak politika yapması ya da sendikal haklarını savunması bir ikilem yaratır ve etik olarak doğru değildir. Bu arkadaşlarımıza "istifa et" gibisinden zorlayıcı yaklaşımlar getirmeksizin ayrılması ve üstlendiği diğer görevi yerine getirmesi gerekiyor. Bu bir yerde sivil toplum örgütlerine getirilen suçlamalar noktasında bir rahatlama getirir. Diğer yandan da bazı örgütlerimizde kimlik sorunu yaşanıyor. Kendi içlerinde yaşadıkları çelişki, siyasi olarak "herşeye karşıyım ben" noktasına getirilerek, bazı ayrıcalıkları almak için bir kavgaya bahanesi yaratarak olaya yaklaşımları vardır. Biz bunlar arasında değiliz, olmayacağız da... Önemli olan toplumun, ülkenin geneli için, bir takım menfaatleri yatırıp, onlar için mücadele etmektir. Yoksa öğretmenlerin ders saatleriyle ilgili olarak veya öğretmenlerin bölüm şefliği açılmasıyla ilgili olarak kavgaya vermeyi biz doğru bulmuyoruz. Önemli olan siyasal

mücadelenin ileriye taşınmasıdır. Tabii kötümser değilim. Örgütlerin liderleri arasında yaşananların tabana yansımaları noktasında değilim. Bu gibi küçük sorunların ortadan kalkması ve örgütlerin ayrıntılı şekilde veya toplumu düşünerek açılımlar yapmaları, sorunu giderecektir. Sorun yoktur diye düşünüyorum. Toplumsal, siyasal mücadelede, bir sıkıntı yoktur. Geçmişte ortak mücadele konusunda bir ayrılık yoktu. Geçicidir, devam etmez diye düşünüyorum.

KSG: Eğitimde şu anda özellikle Yakın Doğu Okul Öncesi Eğitim Bölümü öğrencilerinin yaşadığı problemler var. İlkokullarda branş öğretmenlerinin yetiştirilmesi konusunda farklı görüşler var. Diğer taraftan da özelleştirme sürekli devam ediyor ve özelleştirme sayesinde de sermayenin sürekli kâr ettiği gerçeği var. Buna karşı da KTÖS'ün, öğretmenlerin devlet eliyle yetiştirilmesi gerektiği noktasında ısrarları var. Fakat öte yandan da yine özelleştirmelerin devlet eliyle yapıldığı ayrı bir gerçek. Bu konuda sizce bir çelişki yok mu? Öğretmenler devlet eliyle yetiştirilmeli, doğru dürüst yetiştirilmeli şeklinde yaklaşıyoruz ancak, devlet diğer taraftan özelleştirmeleri hızlandırıyor.

Ş.E: Devlet var mı diye sorarsanız, ben de size devlet yoktur diyeceğim. Eğer bir ülkede her isteyen her istediğini yapabiliyorsa, ve bunu kontrol eden herhangi bir makam yoksa, birinin isteğinin yerine getirilmesi hak olarak görülürken, aynı şekilde o kişinin isteğinin gerçekleşmesinin başkalarının haklarını ortadan kaldırmasını getiriyorsa, ve bunları düzenleyen devlet dediğimiz mekanizma yoksa, ciddi sorunlar var demektir. Maalesef bizim ülkede devlet dediğimiz mekanizma yasal boyutta da, anayasal boyutta da ciddi çelişkilerle karşı karşıyadır. Ve ülkede, tüm dünyada gerçekleşen neoliberalizm çerçevesinde özelleştirme son sürat gidiyor. Bir özel üniversite görev yaparken, otobüs taşımacılığı da yapıyor, turizm acenteliği de yapıyor, bankacılık da yapabiliyor, denizcilik de yapabiliyor, benzin istasyonu da işletebiliyor, sürekli başka sektörlerde de el atmak istiyor. En vahşi kapitalizmin yaşadığı ülkelerde bile tekelliliğin önüne geçmek için belli patronların her alana yatırım yapmasını engellemek için, devlet, müdahale etmek zorundadır. Bazı patronlar var ülkede, inşaat sektöründe var, tuğla, kiremit, mermer fabrikası var, süt, hayvancılık sektörüne girebiliyor, beyaz eşya getirebiliyor, araba ticareti yapabiliyor, üniversite sektörüne girebiliyor. Böyle birşey olamaz. Bu, herkesin birilerinin

Türkiye'nin izin verdiği oranda çıkan bir artıştır."

yanında işçi olarak çalışmasını getirecektir, devletin içinde devletten daha büyük patronların oluşmasını getirecektir. Esas sorun budur.

KSG: Tüm dünyada bu böyle. Türkiye'ye baktığımızda bir Aydın Doğan, sadece bir medya patronu değil. Türkiye'de çok büyük bir sermaye sahibi bir insandır Aydın Doğan. Bugün askerde bile yeri var. Derin devlet dediğimiz bölümün içinde bile yeri var. tüm dünyada bu böyle.

Ş.E: Doğru bir olay değil. Bizim karşı çıkışımız bu temeldedir. Evet, 1937'den günümüze kadar öğretmen devlet eliyle yetiştirilmesi sözkonusudur. Bunun devam etmesini, bu alana girmelerini istemiyoruz. Çok basit bir hesap yaptık YDÜ-Okul Öncesi Bölümü diye yasadışı açılan, devlete dayatılan bölümle ilgili olarak. Bu bölümün 4 yılda elde edeceği gelir, 3 milyon dolar. 1937'den beri devlet eliyle öğretmen yetiştirmek, başarıyla devam ediyor. Kalitesinin artırılmasıyla ilgili olarak çaba göstermek gerekiyor. Biz bunun çabasını gösteriyoruz. Diğer yandan ise, bunu sırf para için ihtiyaç olan alanlarda edebiyat, beden eğitimi öğretmeni bölümleri açtılar ve şu anda yüzlerce işsiz vardır. Biz planlı eğitim, planlı ekonomi diyoruz. Planlı eğitime bağlı olarak da planlı öğretmen yetiştirmeyi savunuyoruz. Aksi halde, niteliği sorgulanan yüzlerce işsiz öğretmen yetişecektir ve bunların devlet kapisına birikmesi, birçok sorun doğuracaktır. Yanlış şekilde yüzlerce işsiz öğretmenimiz dururken bir tarafta, ihtiyaç olmadığı halde yüzlerce işsiz öğretmen yetiştirilecek bir alanı özel sektöre bırakmanın doğru olmadığını savunuyoruz. Bu yüzden karşı çıkıyoruz. Özelleştirmenin devamından yana değiliz, bu, devlet eliyle yapılsa bile... Devletin özelleştirme çabaları da yine Türkiye'nin dayatması sonucu yapılmaktadır, bunu da görebiliyoruz ve söyleyebiliyoruz. Bu özelleştirme çabaları, farklı bir yöntemle eğer işletmeler gereksizse, giderilebilir diye düşünüyoruz. Bunlar toplu ortaklıklardır, kooperatifleşmedir, çalışanın üretim araçlarına sahip olması noktasını ileriye taşıdığımız anda, özelleştirmenin önüne geçebileceğimizi düşünüyoruz. Devlet ancak bu yolla özelleştirmenin önünü alabilir.

KSG: Atatürk Öğretmen Koleji'nde bu yıl böyle bir bölüm açıldı. Ama okul öncesi öğretmeni, ayrı bir branş öğretmeni. 4-6 yaş arası bir öğretmenlik ve çok özel bir ilgi isteyen, bir branş öğretmenliğidir. Ama şu ana kadar Atatürk Öğretmen Koleji'nden mezun olan herhangi bir ilkökul öğretmeni bile, anaokulu öğretmeni olabiliyordu.

Böyle bir bölümün açılması şartlı ülkemizde. Bazı sendikalar da

görüyoruz ki, böyle bir bölümün açılmamasını istemelerinin nedeni, o öğretmenlerin işsiz kalacaklarını düşünmeleri... Çünkü onların branşı değil bu. İlkokul öğretmenliğinden mezun olan bir öğretmen, anaokulu öğretmenliği de yapabiliyor, yapmaması lazım. Bunu AÖK'nin önceden düşünmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Ş.E: 1962'de Rauf Denktaş'ın Cemaat Meclisi Başkanı olduğu dönemde bir rapor yayınladılar. 61'de de burayı kapatıp tamamen Türkiye'ye devretmek istediler öğretmen yetiştirmeyi. Olay sadece öğretmen yetiştirme veya öğretmenle ilgili değil, kültürel de. Entegrasyon ve asimilasyon politikalarıyla yakın ilgisi vardır. Siz kendi ülkenizde kendi öğretmeninizi yetiştirip, kendi çocuklarınızı en azından bu kültürü tanıyan, bu ülkenin şartlarını bilen kişilerin öğretim yapmasını daha doğru buluyoruz. Mesela bir İngiliz Türkiye'de ilkökul ya da anaokul öğretmeni olamaz. O kültüre yabancıdır. Ancak o ülkenin eğitimini almasıyla yapabilir. AÖK'nin ilgili bölümlerinin açılması ve niteliğinin yükseltilmesi konusunda yıllarca konuşuldu ama adım atılmadı. Biz bunu defalarca masaya getirip tartıştık. En nihayet bu yıl başarabildik okul öncesi eğitim bölümünün açılmasını. Bir ihtiyaçtır ama devletin de sistemin içinde buna öngördüğü yatırımlar çok düşüktür. Gereken adımlar atılmadı, bütçede yeterli pay ayrılmadı. "Bu alanda ihtiyaç vardır ve hemen ben bu alana gireyim ve öğretmen yetiştireyim" noktasında değiliz. Çünkü işsiz kalacaklardır, niteliği sorgulanacaktır, bunu biliyorum. Tedricen yetiştirme olmalıdır. O yüzden patronlar dolarları ceplerine doldursunlar, bu konudan istifade etsinler diye bu konudan yararlanmalarına fırsat vermek istemiyoruz. Akademide bu bölüm bu yıl açılmıştır, 30 öğrenci alınmıştır, istişare yapılarak öğrenci alınıyor buraya. Bu ileri taşınabilir, ihtiyaç varsa 60 öğrenci alınabilir. 300 öğrenci yetiştirmek için üniversitelere izin verilmesi, sınıf öğretmenlerini yetiştirmeyi de özel üniversitelere getirecektir, bu kapıyı tamamen özel okullara açmayı getirir. Özel okullar da herhangi bir sınav ya da değerlendirme ile değil, parayı bastırarak alıyor. Parayı 4 yıl boyunca ödeyen de mezun ediyor. Bütün bölümler için genel bir zaafiyettir bu. Denetimden

uzaktırlar. Devlet dediğimiz mekanizma, bu üniversitelerin yapılarını kontrol etme veya onları sorgulama noktasında ciddi eksikliğe sahiptir. Üniversiteler keyfi davranıyorlar. Bu da devletin varlığı meselesiyle alakalıdır. Ancak kontrol ve denetim görevini devlet yerine getirmiyor. Üstelik devlete kafa tutabilecek pozisyonda bir güç yaratılmıştır. Bunlar da yine devletin parasıyla yapılmıştır. Böyle özelleştirme, böyle özel okul olmaz ki! Sadece geçen sene YDÜ 2 trilyon 753 milyar, daha sonra 2.5 trilyon olmak üzere, iki defada TC yardım heyetinden yardım almıştır. Ama denetlemeyi yapmıyor devlet. Medyayı, basın yayın kuruluşlarını baskı altına alıyorsunuz, orda birtakım yanıltmalar yapıyorsunuz ve ben özelim diyorsunuz. O zaman devlete olan bağlılığın da ortadan kalkması lazım. Benim paramla sen özel kuruluşları besleyemezsin. Benim ödediğim vergileri sen özel eğitim kurumuna aktaramazsın. Eğitime ayrılan pay %9. Bu %9'un %6'sı, özel eğitim kurumlarına gidiyor, ki bunlar üniversitelerdir, %3'ü de eğitimin geneline gidiyor. Böyle bir durumda bu ülkede özel üniversiteler var diyebilir miyiz?

KSG: Özelleştirme konusunda herkesin bildiği birkaç gerçek var. Örneğin, özelleştirmeler yapıldığında birçok insan işsiz kalıyor, ortak yarattığımız değerler, bir sınıfın, kişinin, zümrenin cebine iniyor. Özelleştirmelere karşı çıkmak, hem ahlaki, hem de insanî ve genel insanların çıkarlarını savunma açısından bir mecburiyet olarak önümüzde duruyor. Ama diğer yandan devlet eliyle yapılan birçok işte de, çarpıklıklar var. AÖK'nde son 6 yıldır İngilizce eğitimi konusunda herhangi bir çalışma yapılmıyor. Bu noktalarda da "devlet eliyle yapılsın, doğru dürüst yapılsın" yaklaşımı var. Bu konuda ne gibi alternatifler geliştirebilirsiniz?

Ş.E: Bu ülkede öğretmen yetiştirme konuşulurken, tüm üniversitelerin masaya yatırılması gerekir. AÖK'nin bir üniversiteye bağlanması gerekiyor. AÖK 1937'de kuruldu. Günümüze kadarki bu ülkedeki en eski yüksek öğrenim kurumudur. Güney Lefkoşa'da Kıbrıs Üniversitesi vardır. İki toplumlu bir üniversitedir. Bu üniversitenin bir bölümü eski öğretmen kolejinin Rum kanadı bunun bir parçasıdır. Sadece Rumların değil, bizim de malımızdır

bu üniversite. Yani, AÖK bence Kıbrıs Üniversitesi'ne bağlanmalı ve Kıbrıs Türk Pedagoji Akademisi Enstitüsü olarak öğretmen yetiştirmesi lazım. Güney Kıbrıs AB ülkesidir, öğretmen yetiştirme devletin elindedir. Hala daha özele devredilmiyor da. Bizde üniversitelerin birinci amacı nitelikli eleman yetiştirmek değildir. Birinci amacı, ülkede siyasete müdahale edebilecek, Türkiye'den yoğunlukla getirilen öğrenci gruplarının belirli kesimlere destek sağlaması yönünde bir eğilim vardır. KKTC'yi tanıtmaktır ikincisi. 3.sü, ekonomiye katkı koymaktır ki bize göre bu doğru değildir tam olarak. Çünkü devletin bu üniversitelere aktırdığı para, getirisinden daha fazladır diye düşünüyorum. Bana göre eğitimde nitelik, 4.-5. sıralarda gelmektedir. Bu anlamda AÖK'nin burdaki bir üniversiteye bağlanmasını doğru bulmuyoruz. Çünkü burdaki üniversitelerin gerçek amacı, ticari gelir elde etmektir. Ticaret maksadı olan bir yere böyle bir kurumun bağlanmasını doğru bulmayız. Kaldı ki bu akademinin DAÜ'ye bağlanması, başka ülkelerden de, özellikle Türkiye'den sınıf öğretmenliği için veya okul öncesi için öğrencinin gelmesine ve farklı sonuçlara yol açacaktır. Biz bunun kendine has yapısının korunmasını istiyoruz. Neden? Kendi kültürümüzü tanıyan, bu ülkeyi tanıyan insanların okul öncesi veya ilkökulda eğitim vermesini daha doğru buluyoruz. Okul öncesi eğitimin ayrı bir bölüm olarak devam etmesini istiyoruz. Sınıf öğretmeni yetiştirem bölümlerin ise zenginleştirilmesi gerektiğini vurguluyoruz. İlkokullarda resim, müzik, İngilizce gibi dersleri verecek olan öğretmenlerin de burda yanda olarak bazı dersleri alarak yetişmesini uygun buluyoruz. Bizim savunduğumuz, neden Türkiye'ye gidip de eğitim görsün? YÖK'ün tanınması vs... Bana ne YÖK'ten, ben Kıbrıs'ta yaşıyorum. Kıbrıs Üniversitesi, burada uluslararası tanınmış bir okul. Atatürk Öğretmen Akademisi de zamanında öyleydi. Orden mezun olanlar, gidip İngiltere'de öğretmenlik yapabilecek diplomaya sahiptiler. Biz bunun seviyesini düşürdük zaman içinde. Neden? Ayrımcılık politikaları çerçevesinde... Herşeyi ayırdık, okulu ayırdık, lise durumuna getirdik. Bunun seviyesi ve verimi, niceliği artırılmalıdır. Bir niteliği vardır ama artırılmalıdır. Bununla ilgili projelerimiz vardır.

İŞÇİ EYLEMLERİ

Türkiye'de

16 Haziran günü Tuzla'da DİSK'e bağlı Limter-İş Sendikasının çağrısıyla işçiler Tuzla Gorgem Tersanesinde çalışanların iş güvencesinin olmadığı **gerekçesiyle** eylem yaptılar.

Bir gün önce tersanede çalışan gaz sıkışması sonucu meydana gelen patlama, bir işçinin ölmesine üç işçinin de yaralanmasına neden olmuştu.

İşçilerin iş güvencesinin sağlanması, çalışma koşullarının iyileştirilmesi, sigortalarının ana firma tarafından ödenmesi, sigortasızların sigortalı olması sendikal yasakların kaldırılması gibi taleplerini de gündeme getirdiği eyleme 3000'den fazla işçi iş başı yapılmayarak katıldı.

Tersane önüne "Tersane'de Ölmek İstemiyoruz", "İnsanca Çalışmak İstiyoruz", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganlarını atarak gelen işçileri işverenin çağırdığı polisler karşıladı.

Sendikalaşmanın önemine vurgu yapan işçiler taleplerini okuduktan sonra Limter-İş sendikasında toplanmak üzere dağıldılar.

Hollanda'da

9 Haziran'da Hollanda'nın büyük şehirlerinde kamuda çalışanlar İşçi Sendikasının çağrısı ile 24 saatlik uyarı grevine gittiler. Grevden en çok Amsterdam, Rotterdam, Zoetermeer ve Utrecht gibi büyük şehirlerin etkilendiği bildiriliyor.

Ücret artışı ve iş koşullarının iyileştirilmesi talebiyle greve giden çalışanlar hükümetin binde 6

oranında verdiği ücret artışını protesto ettiler. İşçi Sendikası yüzde 1.25 artış talebi ve itfaiyeciler gibi zor işte çalışmak zorunda olanların 55 ile 60 yaşları arasında emekli olabilmelerine olanak sağlanmasını talep ediyor.

Aynı gün Amsterdam'da 10,000 kamu çalışanının katılımıyla bir de gösteri düzenlendi.

17 Haziran günü de trenlerde sinyal ve demiryolu makasını çalıştıran ProRail çalışanları bir günlük greve gittiler.

Sendikanın aldığı karara göre sabah saat 3'te başlayan grev gece saat 11'de son buldu.

İşverenle ücret artışı ve iş koşullarının iyileştirilmesi görüşmelerinin anlaşmazlıkla sona ermesi sonucu sendika grev kararı almıştı. Sendika yüzde 4.75 ücret artışı talep ederken işveren yüzde 2.75'de ısrarlı davranınca görüşmeler kesilmişti.

Bir milyon insanın grevden etkilendiği bildirilmektedir. Sendikadan yapılan açıklamaya göre işverenin üzerinde baskı uygulamak için greve gitmekten başka çare yoktu.

Yunanistan'da:

Hükümetin ücret ve emeklilik ödemelerini protesto etmek için Yunanistan'da çalışanlar 3 saatlik uyarı grevi yaptılar. Uyarı grevi taşımacılık, liman çalışanları ve posta servisinde çalışanların katılımıyla gerçekleştirildi. Grev dolayısıyla bir çok banka da **bankaları** kapatmak zorunda kaldılar.

Tüm taşımacılık sektörü, Atina uluslararası havaalanına yolcu

taşıyan trenler de dahil olmak üzere grevden etkilendi. Grev Yunanistan'ın en büyük sendikaları olan 650 bin üyeli Genel İşçi Konfederasyonu ve 200 bin üyeli Sivil Hizmetler tarafından yürürlüğe konmuştu.

İngiltere'de:

Temizlik, çamaşır ve mutfak çalışanları 13 Haziran'da İngiltere'nin Merseyside hastanesinde greve gittiler. Bir günlük grev üç defa yapılması kararlaştırılan grevlerin ilki idi.

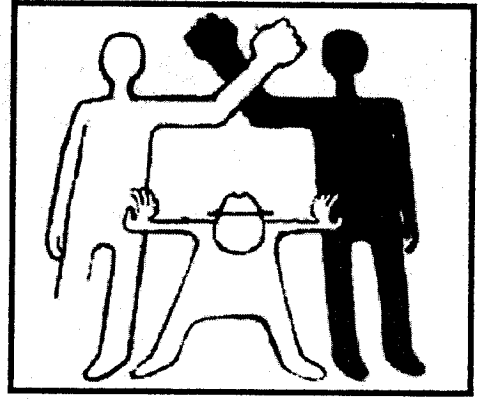
Özel şirketlerle sözleşmeli olarak hastanede çalıştırılan işçiler Ulusal Sağlık Servisi çalışanlarıyla eşit haklar talep ediyorlar. Ulaştırma ve Genel İşçi Sendikası üyesi olan çalışanlar önerilen ücreti reddederek greve gittiler. Önerilen ücretin Kasım ayında asgari ücretin altına düşeceğini bildiriyorlar.

Rusya'da:

Rostov-on-Don Havaalanı'nda hava trafik kontrolleri olarak çalışanlar 13 Haziran günü açık grevine son verdiler. Sendikadan yapılan açıklamaya göre yönetim kurulu ile varılan anlaşma dolayısıyla 16 Haziran günü ücret artışı konusunda görüşmeler başlatılacağından greve son verilmiştir.

Mozambik'te:

Mozambik'in kuzeyindeki Pamuk İşleme Fabrikası'nda işçiler iş bıraktılar. Son beş aydır ücretlerini alamayan işçiler işverenin taksitle ödeme teklifini reddettiler. İşveren işçilere satacağı et parasını almayarak borcunu ödemeyi teklif ediyor. Mozambik hükümetinin yüzde 49'una sahip olduğu şirketin

geri kalan yüzde 51 hissesi ise bir Portekiz şirketine ait.

Kenya'da:

Şirket bürosuna alamadıkları ücretlerini talep etmek için girmeye çalışan otobüs şoförleri polis engeliyle karşılaştılar.

272 otobüs ve 58 minibüsün çalıştırılmadığı 11 Haziran gününde yönetim polis çağırdı.

Şoförler iflas dolayısıyla kapanan şirketten Şubat, Mart ve Nisan ayları ücretlerini istiyorlar.

Borçlu olduğu için iflas eden şirketin mal varlığına alacaklılar el koymadan işçiler ücretlerini almak istiyorlar.

Güney Afrika'da:

Köprü geçiş istasyonlarında operatör olarak çalışan işçiler işverenin yüzde 6'lık artışına karşılık yüzde 12 artış talebiyle greve gittiler.

13 haziran günü greve giden çalışanların yerine alınan yeni elemanlar yüzünden trafik kuyruklarının oluştuğu bildiriliyor.

İşçiler grevde oldukları için geçitleri açık bırakıp para ödemedi köprülerin kullanılmasına sebep oldukları iddiasıyla polis tarafından tutuklandılar.

Güney Afrika hükümetinin grevden ne anladığı merak konusudur!

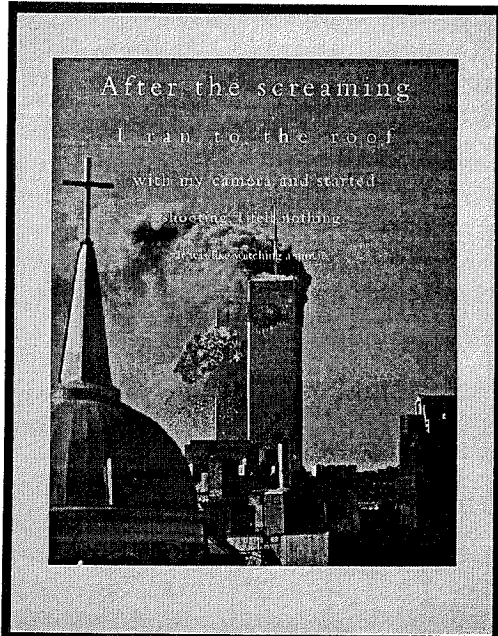
11 Eylül Bush Yasası!

ABD'de 11 Eylül 2001'in akabinde apar topar geçirilen "yurtseverlik yasası"na göre en basit haklar dahi araştırmaya tabi tutulmaktadır. Bu yasaya göre kütüphane kayıtları ve kitapçıların satış pusulaları da soruşturmaya tabii tutulabilir. Böylece, FBI kişilerin hangi kitapları okuduklarını, okudukları kitaplara göre de terörist şüpheli olup olmadıklarına karar verebilir. Bu yasaya karşı tavır koyanlar " herhangi biri atom bombası nasıl yapılır diye internet sayfalarına bakarsa hükümet mahkeme kararı çıkarıp bu kişi için soruşturma açabilir." şeklinde açıklamalarda bulunuyorlar.

Buna karşılık olarak yasayı savunanlar ise "kütüphanelerde birisi uçak nasıl yapılır, kimyasal silah nasıl yapılır, veya bunun gibi araştırmalar yapıyorsa tabii ki ülkemize bir saldırı almadan tedbir alabilmeliyiz" şeklinde

savunmada bulunuyorlar.

ABD emperyalistleri sistemlerini korumak için görüldüğü gibi kriz yönetme yöntemlerini geliştirmekten başka çare göremiyorlar.

Kişi başına 300 Sterling

İngiltere Hükümetinin uygulamaya koymak istediği kimlik kartlarının İngiliz vatandaşlarına maliyetinin 300 sterling olacağı bildiriliyor.

London School Of Economics üniversitesi kimlik kartlarının maliyeti hakkında bir araştırma yaptı. Bu araştırmaya göre kimlik kartlarının kişi başına maliyeti 300 sterling civarındadır. Hükümetin tahminlerine göre ise 93 pound.

Belli bir süreden beridir Blair hükümeti kimlik kartı uygulamasına geçmek istiyordu. Toplumdan gelen tepkileri göz önüne alarak Mayıs seçimlerine giderken bu uygulamadan bahsetmemeyi tercih etmişti. Seçimi kazanmasının ardından tekrar gündeme getirdiği kimlik kartları için ise kişi başına maliyetin 93 pound olacağını öne sürmüş ve de uygulamanın belli bir süre için gönüllülük temelinde olacağını bildirmişti. London School

of Economics'in raporunu değerlendirmesi istenen İçişleri Bakanı Charles Clarke kimlik kartı alımının kişi başına 300 sterling malolacağı raporuna "kısaca saçma" dedi.

Hatırlanacağı üzere 1999 senesinde de hükümet pasaportlar için yeni bilgisayar yazılım sistemini ve de çocuklar için pasaport çıkarılması mecburiyetini devreye koymuştu. Daha

önceleri 16 yaşına gelene kadar çocuklar ebeveynlerinin pasaportlarında kayıtlı oluyorlardı. Blair hükümeti ile bu değiştirilmişti. Ve bu sistemle kişilerin kimliklerinin çalınmasının önüne geçileceği iddia edilmişti aynen şimdi kimlik kartı uygulamasını devreye koymaya çalıştıklarında yaptıkları gibi. Halkın cebindekini bir şekilde geri almanın, bilgisayar tekellerinin cebine para akıtmanın adına istediklerini koyuyorlar işte.

Park a
Ziya Çelik

KİM HAKLI?

YDÜ Okul Öncesi Eğitim Bölümü öğrencileri, aileleriyle birlikte yaklaşık iki aydır meclis önündeki çadırdalar.

Eylemciler ile KTÖS arasında yaşanan gerginlik ise, gündeme oturan konular arasında.

Eylemin ilk başlarında hem YDÜ yönetimine, hem de Eğitim Bakanlığı'na muhalif bir tavır çizmeye çalışan eylemciler, bu tavırlarından daha sonra Suat Günsel lehine vazgeçtiler.

Çünkü, Suat Günsel'in kendilerine verdiği destek ve kendisinin bu sorunda bir kabahatinin olmadığı inancı, eylemcilerin bilinçlerinde yer etti.

Bu aşamadan sonra da, boy hedefi, Eğitim Bakanlığı oldu.

KTÖS'ün tavrı da bu noktada devreye girdi ve Atatürk Öğretmen Koleji dışında okul öncesi öğretmeni yetiştiren özel kurumlardan mezun olanların bu mesleği yapmaması gerektiği tavrını koydu.

Dolayısıyla eylemciler ile KTÖS

arasında gerginlik başladı.

Ve bu gerginlik en son olarak eylemcilerin KTÖS'e siyah çelenk bırakmasıyla zirveye çıktı.

Burada iki nokta önemlidir;

Birinci durum, eylemcilerin YDÜ patronu Suat Günsel'in dümen suyunda hareket etmeleridir.

Yanlış anlaşılmasın; mağdur olan gençlerin talepleri haklı taleplerdir.

Ancak, bu sorun, burjuvaların devleti ile, burjuvalardan birisi arasında taraf belirleyerek mücadele etme suretiyle gerçekleştirilmemelidir.

Bu anlamda bu eylemin önderliğini yürüten kesimler, yanlış yoldadır.

Suat Günsel'e düzülen övgüler ile, Suat'ın sık sık eyleme destek için adam yollaması, Suat'ın bu sorundaki payını gözardı ettirmemelidir.

Eylemcilerin sorunu, eğitimin paralı, özel mülkiyete dayalı

olmasından kaynaklanmaktadır.

İkinci durum ise, KTÖS'ün tavrıyla ilgilidir.

KTÖS, devletçi bir rota izlemektedir.

Devletin kurumlarından mezun olanların okul öncesi eğitimde görev alması talebini ileri sürmektedir.

KTÖS'ün bu tavrı ilk etapta, bir sendikanın özelleştirmeye, yahut özel okullara karşı duruşu olarak algılanabilir.

Ancak bu noktada, KTÖS'ün devletten ne anladığı da önemlidir.

Günümüz devleti, burjuvazinin işçi sınıfı ve emekçiler üzerindeki diktatörlüğüne dayanmaktadır.

Günümüz devleti, burjuvazinin devletidir.

Ve KTÖS'ün gözardı ettiği konu da, bu devletin özelleştirmeyi bizzat yapan olduğudur.

Atatürk Öğretmen Koleji'nin uzun yıllardır gerçek anlamda bir eğitim yuvası olmadığı gerçeği de

KTÖS'ün gözardı ettiği bir konudur.

Özelleştirmeye karşı çıkılması gerekiyorsa, özel üniversitelere karşı çıkılması gerekiyorsa, bu devlete de karşı çıkmak gerekmektedir.

Bu anlamda, kimin haklı olduğu konusu önümüzdedir.

Haklı olan, içinde yaşadığımız sistemden dolayı mağdur edilen öğrencilerdir.

Burjuvalar arası çıkar dalaşmalarının faturası, yine suçsuz öğrencilere çıkartılmaktadır.

Bu sorunun çözümü, ne sorundan dolayı burjuva Suat Günsel'in safında yer almak, ne de özelleştirmeye karşı olmak adına, özelleştirmeyi bizzat gerçekleştiren devletin yanında yer almaktır!

Sorunun kaynağı doğru tespit edilmezse, çözüm ve mücadele yolları da yanlış olacaktır.

Trafik Kazalarını Önleyemezsiniz!

Son dönemlerde artan ve ölümlerle sonuçlanan trafik kazalarından insanlara gıha gelmişti.

Pek çok örgüt, grup, parti; trafik kazalarının nasıl engellenmesi gerektiği konusu üzerinde dizi dizi basın bildirileri, toplantılar, seminerler vermişler, ancak getirdikleri çözüm önerilerinin bir kısmı gerçekleştirilme sine rağmen, trafik kazaları ve buna bağlı olarak gerçekleşen ölümler son bulmamıştı.

Hala daha bulmuyor.

Gün geçmiyor ki yeni bir trafik kazası ve ölüm haberi duyalım...

Trafik kazaları, ölümler "tam gaz" devam ediyor.

Diğer grupların, partilerin vs. çözüm önerilerine baktığımızda, trafik kazalarının kökenini acemi sürücülerde, aşırı süratte, yolların bozuk olmasında, alkollü araç kullanmakta, denetim ve cezaların yetersizliğinde aradıkları

görölmektedir.

Biz ise, bu trafik vahşetinin son bulması için derhal toplu taşımacılığa geçilmesi gerektiğini belirtmiş ve aşırı sürat, alkollü araç kullanmak gibi konuların, içinde

yaşanılan sistemden kaynaklandığını, sistemin değişmesi halinde insanların bilinçlerinde de gözle görülür bir değişimin gerçekleşeceğini söylemiş, petrol ve araba tekellerinin kâr elde etmeleri için araba satmaları gerektiğini ve araba ve petrol tekellerinin çıkarları uğruna binlerce insanın canını hiçe sayabilecek bir sistem olduğu sürece, trafik kazalarının

azalmasında fazla yol katedilemeyeceğine değinmiştik.

Memleketteki araç satışı, tam da bu noktada haklı olduğumuzu bir kez daha göstermektedir.

Kıbrıs gazetesinde çıkan bir araştırmaya göre, 2004 yılı boyunca 5246 araç ithal edilirken, 2005'in sadece ilk 5 ayında 2206 araç ithal edildi.

2004 yılı, kazaların son derece fazla yaşandığı bir yıl olmuştu.

Ve tüm yıl boyunca 5246 araç memlekete giriş yaparken, 2005'in sadece ilk 5 ayında 2206 aracın adaya girişi, trafik kazalarında kimlerin rolünün ve suçunun olduğunu bir kez daha göstermektedir.

Araç satılacak, o aracın çalışabilmesi için benzin gerekecek, benzin de satılacak, en fazla 120-140 km. hızla gidebileceğiniz bir memlekette, 260 km. hız yapabilen araçlar sokaklarda dolaşacak, toplu taşımacılıkta ufak adımlar atılmaya başlansa da, minibus sayısı yine de yetersiz kalacak, ve akşam 19:30'dan sonra toplu taşıma aracı bulunamayacak, varın gerisini siz düşünün!

Kazaları (siz cinayetleri diye okuyunuz) önlemek için alınabilecek tedbirler, geçici ve de tali tedbirler olacaktır ve belli bir noktaya kadar, kısır bir biçimde sonuç verecektir.

Adanın her tarafını birbirine bağlayan ve çok kısa bir zamanda, süratli bir şekilde ve de

arabalardan daha güvenli olarak yolculuk edilebilecek olan hızlı trenleri neden getirmiyorlar dersiniz adaya?

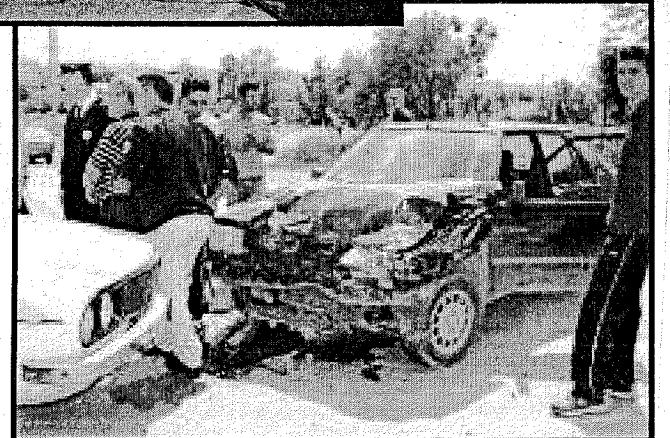
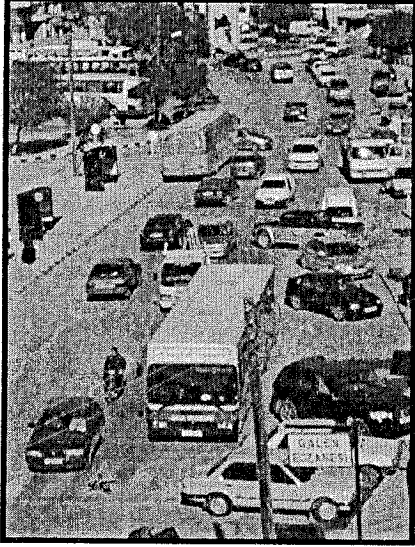
Bir buçuk yılda 7500 aracı adaya sokanlar, hızlı tren sistemini adaya getiremezler mi?

İsterlerse bal gibi getirebilirler ama işlerine gelmez!

O kadar araba ve arabalara benzin satmak varken,

Bir de kazalarda arabaların hurdasını bile değerlendirmek imkanı varken,

Ve de kazalar sayesinde yeni araba alma ihtiyacı doğacakken, Bizim neyimize gerek toplu taşıma, hızlı tren?!

Görüş
Ali Yalçınay

KKTC ve ABD Politikaları Aynı Yöndeymiş...

Evet...

Sonunda niyet ortaya çıktı ve ağızdaki bakla dışarıya atıldı...

ABD Kongre üyeleri Edward Whitfield ve Robert Wexler çıkıp şöyle bir açıklama yaptılar: "Uzun süredir devam eden Kıbrıs sorununu çevreleyen hassasiyetleri anlıyoruz ancak şunu açıkça ifade etmek istiyoruz, (kongre) üye ve çalışanlarının Kıbrıs'ın kuzeyine gerçekleştirdiği ziyaret sadece yasal olmakla kalmıyor aynı zamanda ABD siyaseti ile aynı çizgide ve destelenmektedir"

Gülelim mi ağlayalım mı?

Şaka mı bu?

Yada birileri bizlere fıkra falan mı okuyor da biz mi farkında değiliz?

Düşünsenize sevgili dostlar, dünyanın en büyük kan dökücü ülkeleri çıkıyor ve "KKTC tanınsın, biz KKTC'yi tanıma politikalarına tam destek veriyoruz" diyorlar...

Peki neden KKTC tanınsın?

Çok mu önemli KKTC'nin tanınması bu herifler için?

Acaba KKTC'nin tanınmasından bir rantları mı var diye hiç mi aklımıza gelmiyor?

Düşünsenize bir...

Felluce, Afganistan, Irak, Filistin, yakında Suriye ve İran...

Gözünü kırpmadan adam doğrayan, insan etinden ve

kanından beslenen emperyalistler çıkıyorlar ve "KKTC tanınsın, biz bunu destekleriz" desinler..

Ve dönsün hükümet yetkilileri ve KKTC Cumhurbaşkanı Talat desin ki "ABD bizim özgürlük fenerimizdir". KKTC'yi tanıma konusunda bizlere destek olsun ve yardım etsin...

Ne günlere kaldık yahu....

Akl işi mi bu?

Uçak indirmeler, kaldırmalar, ABD işadamlarının daha doğrusu CIA ajanlarının Türk Burjuvazisi ile birlikte adamızda kolkola cirit atması ve AB emperyalistlerine yapılan yalakalıklar...

Sırf KKTC tanınacak diye!

Sırf adamızın bölünmüşlüğü tescil edecek "KKTC tanınsın!" politikası uğruna!

Tanınmasın kardeşim KKTC...

Binlerce insan meydanlarda çıkıp "KKTC tanınsın" diye mi toplandı...?

Bu adanın bu güzel halkı BM, ABD, AB emperyalistlerinin bizlere dayattığı uygulamalara

yaptırımlara uşak olsun diye mi meydanlara indi?

Bu halka bu ihanet edilemez...

KKTC'nin tanınması politikası ve bu politikaya destek veren tüm güçlerin tek bir amacı vardır...

Ya Euro-Taksim ya da Türkiye'ye Taksim...

Bu iki taksim politikası da BM, ABD ve AB emperyalistlerinin, Türkiye, Yunanistan ve İngiltere

kan emicilerinin politikalarıdır...

ABD Kongre üyeleri çıkıp bu şekilde diplomatik açıklamaları boşuna mı yaptı sanıyorsunuz?

Amaç belli...

Bu ülkede Türk, İngiliz, BM üsleri ve askerleri yetmezmiş gibi bir de ABD'ye üs ve

asker isteyecekler...

Ki zaten ortalarda dolaşan en yeni versiyon Annan Planı söylentileri içinde de bu yok muydu?

"ABD ye de üs verilecek!"

Hayır efendim...

Bu kadar yağma yok...

Bu kongre üyelerinin, bu tutumları, ancak ve ancak onları yöneten katil Bush'un eseridir...

KKTC'yi tanıma politikası ülkemizin bölünmüşlüğü tescilleyecek yegane politikadır ve buna kesinlikle de karşı durulması gerekir...

İş adamları da, uçakları da, parası da pulu da ABD ye ve onun hizmetindeki tüm kurumlara ve kuruluşlara kalsın...

Kıbrıs halkı buna alet olmayacaktır. KKTC adındaki devleti yönetenler buna izin verse bile, gerici güçlerin anavatanı Türkiye bunu talep etse bile, AB-ABD emperyalistleri bunu talep etse bile biz bu dayatmaları uygulamamalıyız...

Bu yola çıkarken biz şu sloganı kullandık: "Bu memleket bizim, biz yöneteceğiz!"

Hala daha da bizler bunları söylüyoruz. Ve bu yolda, bu cennet adamızı birleştirme yolunda, işçi sınıfını, emeği kurtarmak yolunda, devrimci güçlerle işbirliği yapmak yolunda biz KKTC'nin tanınmasına kesinlikle onay vermiyoruz...

Realite Kıbrıs'ta barış olmalıdır, Kıbrıs'ta bölünmüşlüğü tescilli olacak olan KKTC'nin tanıtılma politikası değil...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

Sosyalist Gözlem
Özdemir Göçer

Bir Yoldaşla Güçbirliği Söyleşileri (2)

Sevgili yoldaşım biz güçbirliğinden ne anlıyoruz? Belirli hedeflerde hemfikir olduğumuz tüm toplumsal sınıf ve katmanlarla, aylık noktalarımızı gizlemeden, parmağımızın arkasına saklanmadan işbirliği yapmayı ve onlarla dayanışmayı sürdürmek. Nereye kadar? Ortak hedefimize ulaşana kadar.

Ortak hedefe ulaşana kadar geçecek sürede ayrılıklarımızı da özgürce tartışarak giderme fırsatımız olur.

Ülkemizde, sol içinde yer alan bizim dışımızdaki tüm parti ve gruplar halkın gücüne güvenmemektedirler. Emperyalizme karşı mücadelenin başarıya ulaşamayacağına inanmaktadırlar. Yani hepten emperyalizme teslim oldukları için halkımıza sadece emperyalizmle bir arada varolmanın yollarını

gösteriyorlar. Ama emperyalizmin olmadığı bir dünya düşünemiyorlar.

Biz ise geçici yenilgilere kanarak emperyalizmin yenilmez olduğuna inanmıyoruz.

İnsan toplumlarının mevcut paylaşım sistemi üzerinden mutlu bir yaşam sürmelerinin olanaksızlığı bizim için çok açıktır.

İnsanlık kapitalizm denilen barbarlığa er geç bir gün son verecek yeni bir paylaşım sistemini, yani dünya nimetlerini planlı ve adil bir şekilde ve tüm insanların mutluluğunu hedefleyen yeni bir ekonomi rejimini oluşturacaktır. Bunun adına ne derlerse desinler. Gerçekte bunun adı sosyalizmdir.

Bizim nihai hedefimiz, işte bu rejimi kurmaktır. Mücadelemizin ana hedefi budur.

Bu amaca giden yolda çeşitli ara hedeflerden geçerken kendimize birtakım geçici yol arkadaşları bulmamız normaldir.

Bu geçici yol arkadaşlarımızla gidebileceğimiz noktaya kadar işbirliği ve dayanışmamızı sürdürmeye de kararlıyız.

Ama bunu yaparken ayrılıklarımızı örtbas etmek gibi bir yaklaşım içinde değiliz.

Tam tersine, eğer herhangi bir sınıfsal katmanın temsilcileri ile güçbirliği yapabiliyorsak, onlar bize diğerlerinden daha yakın olduklarından, onları eğitmek için eleştirmek, ayrılıklarımızı da özgürce tartışmak bizim için bir sorumluluktur.

Bu noktada şunu sorabilirsin; "peki ama bizim Kıbrıs'ta geçici bile olsa ortak hedefimiz olan bir müttefikimiz var mı?"

Çok haklısın, yok gibi görünüyor. Çünkü bizim asıl amacımız asgari programımız olan Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümetinin kurulmasıdır. "Sol" un ise böyle bir derdi yok.

Bu durumda onlarla kurulacak bir birleşik cephe hangi temeller üzerinde yükselir?

Bizim önerimiz bu kesimin hiçbir şart altında halkımızı birleştirmeyecek olan, aslında halkımızı bölecek olan burjuva-emperyalist siyasetlerine uygun olarak yaptıkları ve görünüşte de olsa barışı amaçladığı söylenen tüm ortaklık görüntülü faaliyetlerde yer almak, onların çabalarının yanlışlığını onlara göstermeye devam etmektir. Bu açıktır ki bir Birleşik Cephe olmayacaktır. Ancak Birleşik Cepheyi oluşturmak için şimdilik yapmak zorunda olduğumuz bir çalışma olacaktır.

Nazlıca
Nazlı Şahin

Emret Başkanım!

TC Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın ABD ile yaptığı ve bununla da övündüğü "stratejik ortaklık"ın bedeli Türkiye için oldukça ağır olacak. ABD'yi memnun etmek adına askeri alanda ciddi adımlar atmaya başlayan hükümet, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin (TSK) silah alımını kolaylaştıran yeni bir düzenleme yaptı. Böylece ABD'nin "Yabancı Askeri Satışlar (FMS) aracılığı ile Türkiye'ye daha çok silah satabilmesinin yolu açılırken, diğer yandan da bu silahlar için yine milyarlarca dolar borç alınması da kolaylaştırıldı.

Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) "Stratejik Hedef Planının Gerçekleştirilmesi" maksadıyla yapılacak

"Harcamalar İçin Verilen Avans ve Kredi İşlemlerine İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik", Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Yönetmeliğe göre, Amerika Birleşik Devletleri Savunma Bakanlığı aracılığı ile Yabancı Askeri Satışlar (FMS) yöntemi ve uygulama usulleri kullanılarak gerçekleştirilecek alımlar için imzalanan alım sözleşmeleri (LOA) bedelinin

yüzde 100'üne kadar teminat aranmaksızın avans verilebilecek veya mutemetler adına kredi açtırılabilecek.

Bu değişiklik, Türkiye'nin ABD'den daha fazla miktarda silah almasını ve bu alımlar için daha kolay borçlanmasının önünü açacak. Türkiye'nin ABD'ye olan FMS borçları faizleriyle birlikte 6 milyar doları aşıyor. Her yıl 500 milyon dolara yakın bir askeri borç ödemesi gerçekleştiriliyor.

Başbakan Erdoğan ABD'ye gitmeden önce FMS kanalıyla tam 14 tane Sea Hawk satın alınacağını müjdelemişti! Bu helikopterleri ABD satacak ve parası da yine ABD'den borç olarak alınacak. Türkiye bu kadar silahı ne yapacak sizce ve bu silahlar karşılığındaki borçlanma ile ABD'ye daha sıkı bağlanmayacak mı? Kendi halkını daha fazla yoksulluk ve sömürüye sürüklemeyecek mi daha fazla borçlanma? Kıbrıs'ta oturup Türkiye üzerine ahkam kesen anavatanı beyler size sesleniyorum; kendi halkını sefalet ve yoksulluğa itmekten hiç çekinmeden kararlar alan bir ülkeden Kıbrıs halkının yaşamını iyileştireceğini nasıl

bekliyorsunuz hala? Halktan gerçekleri gizlemek için sizlere neler vaat ettiler ki bu kadar Türkiye aşıklısı oldunuz? Hadi, söyleyin beslendiğiniz kaynakları cesaretiniz varsa.

Yukarıda sözünü ettiğim FMS denilen şey nedir bir bakalım;

Türkiye için FMS kredileri, 1950'li yıllarda Ankara'nın Amerikan silahlarını satın alabilmesi için açılmıştı. Zamanında yılda 1 milyar dolara yaklaşan krediler, son yıllarda giderek azalmış ve ABD yönetimi, geçen yıl aldığı kararla Türkiye ve Yunanistan'a askeri yardım niteliğinde kredi programını artık gerek kalmadığı gerekçesiyle sona erdirmişti. Ancak Bush yönetimi yeniden FMS'yi devreye soktu ve Erdoğan da bu yolla ABD'den 14 helikopter alınacağını açıkladı. FMS'nin asıl sakıncalarından birisi teknoloji transferini yasaklaması ve böylece yerli sanayi engellemesi. Silah üzerinde değişiklik yapılması da yasak ve alıcı ülke, silahları ABD'nin taraf olmadığı uluslararası müdahalelerde kullanamaz. Ülkeler hem silah satıyor, hem borçlandırıyor, hem de elini kolunu da bağlamayı

unutmuyor emperyalizm.

Bir anlaşma daha yapıldı Türkiye ile ABD arasında adı "Kitle İmha Silahlarının Yayılmasının Önlenmesi Amaçlarına Yönelik Yardımın Kolaylaştırılması İçin İşbirliğine İlişkin Anlaşma" imzalandı. ABD'nin Ankara Büyükelçisi Eric Edelman, anlaşmanın içeriğine ilişkin yaptığı konuşmada, ABD Başkanı George Bush ile Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın ABD'de kitle imha silahlarının önlenmesi konusunu da ele aldıklarını hatırlattı. İki ülke arasında stratejik ilişkilerin varlığına da değinen Edelman, anlaşmanın kitle imha silahlarının yayılmasının önlenmesine yönelik çabaların bir parçası niteliği taşıdığını ifade etti.

Bir yandan kitle imha silahlarının yayılmasının önlenmesini isteyen ABD Irak'ta bu silahları kullanıyor. Bu gerçeklik kanıtlandı da.

Tabi "Başka ülkeler değil sadece ben kullanabilirim" diyor ABD.

Ve, Kıbrıs halkının yönetenleri de çözümü ve barışı ABD'den beklediklerini onlara havale ettiklerini söylüyorlar hiç utanmadan.

Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi, son dönemdeki eğitim alanındaki gelişmeler ve pazar günü gerçekleştirilen Öğrenci Seçme Sınavı ile ilgili olarak 15 Haziran tarihinde basın bildirisi yayınladı. Bildiriyi aynen yayınlıyoruz.

Gençlerimizin kolej sınavlarından, üniversite sınavlarına kadar, adeta bir "yarış atına" dönüştürülmeye çalışıldığı günümüz "eğitim sisteminde" Öğrenci Seçme Sınavı (ÖSS) kara bir leke olarak durmaktadır.

Gençliğimiz, yıllarca özel derslere, dershanelere kucak dolusu para dökmekte, bunlara parası yetmeyenler ise, kendi çabalarıyla üniversite sınavına hazırlanmaya

ÖSS KABUSUNA HAYIR!

çalışmaktadır.

Okullarda verilen eğitimin yetersiz oluşundan dolayı, özel kurslar ve dershaneler, üniversite sınavlarına hazırlığın "vazgeçilmezi" durumuna gelmiştir.

Bunun sayesinde de kimlerin ne kadar rant elde ettiği sanırsız net olan bir olgudur.

Eğitim Bakanı hedeflerinin parasız, bilimsel eğitim nutukları atmaya çalışırken, eğitimde özelleştirmenin son hızla devam etmesi, ülkede özel, paralı üniversitelerden başka üniversitenin bulunmayışı da ayrı bir çelişki oluşturmaktadır.

Gençlerimiz ise, çok yönlü sorunlarının yanı sıra, iyi bir üniversitede eğitim görmek amacıyla durup dinlenmeden ders çalışmak zorunda kalmakta, sosyal yaşamları kısıtlanmakta, hatta yokedilmekte, psikolojileri harap edilmektedir.

19 Haziran Pazar günü yapılacak olan ÖSS sınavı, çarpık eğitim sisteminin bir ürünüdür.

Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi;

Kardeşlik, dayanışma ve işbirliği yerine sınırsız rekabeti ve bencilliği körükleyen,

Bir üniversite kazanabilmek için diğerlerinin kaybetmesini koşullandıran,

Gencin eğitim yaşamını birkaç saate bağlı kılan bir eğitim sisteminin ve onun ÖSS'sinin akla yatkın olmadığını,

Yararlı değil, aksine sosyal, ekonomik ve psikolojik yönden zararlı olduğunu bir kez daha belirtir!

Tüm bunların karşısında sınava girecek arkadaşlarımıza başarılar diler!

Tüm gençliğe sınavsız, parasız, demokratik, bilimsel eğitim!

ÖSS kabusuna hayır!

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Gençlik Birimi(a)
Kamil İncirli**

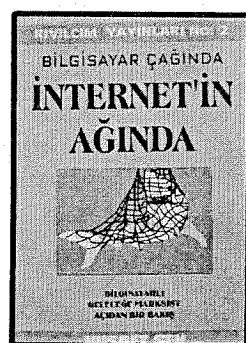

Okudunuz mu?

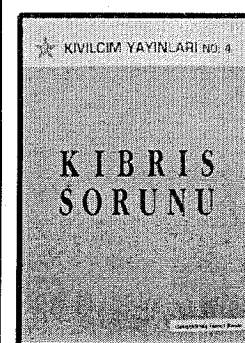
**Kıvılcım
Yayınları
No: 4
Kıbrıs
Sorunu
Fiyatı: 5 YTL.**

Okudunuz mu?

**Kıvılcım
Yayınları
No: 2
İnternet'in
Ağında
Fiyatı: 4 YTL.**

Okudunuz mu?

**Kıvılcım
Yayınları
No: 4
Kıbrıs
Sorunu
Fiyatı: 5 YTL.**

Pakistan Telekomünikasyon Çalışanları Eylemleri 27 Mayıs-15 Haziran

Pakistan Telekomünikasyon LTD (PTCL)'in 60 bin çalışanı 27 Mayıs günü süresiz greve gitmişlerdi. Islamabad'da toplanan PTCL Sendikası Hareket Komitesi tarafından bir gün önce alınan karar doğrultusunda başlayan grevin PTCL'in özelleştirilmesine karşı bir hareket olduğu açıklanmıştı.

Buna karşı yöneticiler PTCL Sendika liderliğini greve son vermeleri için zorlama girişimleri başlatmıştı. Hükümet sendika liderlerini sıkıştırmaya ve tutuklamalara başlayacağı sinyallerini vermekteydi. Tedbir olarak Hareket Komitesi de yakalanacakların yerine anında atanacakları önceden tespit ederek eylemlerini sürdürdüler.

Grev tüm ülkede başarılı bir şekilde uygulanmaya konmuştu. PCLT bürolarının hiç birisi açılmıyordu. Aynı şekilde yöneticiler de işyerine alınmıyor merkez santral ve daireler kilitleniyordu.

8 sendikanın oluşturduğu Hareket Komitesi'nin oluşmasında öncü rol oynayan İşçi Sendikası Hakları Kampanyası-Pakistan (TURC-P) diğer sendikaları da telekom işçilerine destek olmaları için hareketlendirmeye başlamıştı. Bu PTCL tarihinde en iyi organize edilmiş bir grevdi ve tüm haklar alınmadan da grevden vazgeçilmeyeceği bildirilerek sosyalistlere ve topluma çağrı yapılarak destek ve yoldaşlıklarını belirtmek için verilen adreslere mail gönderilmesi isteniyordu.

28 Mayıs'da Telefon Hattı Çalışanları Sendikası Genel Sekreteri diğer iki sendikacı ile beraber askeri yetkililerce beş saat göz altına alındı. Bu, askerler ve polisin grevi kırmak için zor kullanacaklarının, aynı şekilde işçi sendikası eylemcilerinin de tutuklanmasını getireceğinin işareti olarak alınarak TURC-P tarafından PTCL idarecilerine ve hükümete protesto mesajları çekilmesi çağrısı başlatılır;

"Bu, George Bush ve uluslararası dostlarının dünyaya "demokrasi" getirecekleri söylemlerinin manası şudur: George Bush'un nükleer dostu askeri diktatör Musharraf'ın niyeti işçilerin yaşam koşullarını kötüleştirmek ve ulusal ve uluslararası kapitalistlerin Afrika, Asya ve Latin Amerika'dan azami kâr sağlamalarına müsaade etmektir. Bu tutuklamalara karşı hükümet ve PTCL yetkililerine protesto mesajları çekmek çok önemlidir." Denilmektedir.

Bu haberin arkasından tüm telekomünikasyon çalışanları özelleştirmeye karşı, daha iyi çalışma koşulları ve ücret artışı için sokağa dökülürler.

30 Mayıs'ta PTCL İşçi Sendikası Hareket Komitesi ile PTCL Yöneticileri arasında 29 Mayıs gecesi sonra eren görüşmelerden bir sonuç alınamadığı açıklanarak görüşmeleri boykot kararı alındığı bildirilir. İdarenin ciddi olmayan davranışlarına karşı bu kararın alındığı ve hükümet özelleştirmekten vazgeçmediği sürece de grevin devam edeceği diğer bütün isteklerden (ücret artışı ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi gibi) vazgeçildiği açıklanır.

Açıklanan bir başka karar ise hükümetin işçileri ve sendika liderlerini tutuklamaya giriştiği takdirde telekomünikasyon sistemini süresiz olarak bozacakları idi.

3 Haziran gecesi sona eren görüşmelerin ertesi günü 4 Haziran'da hükümet özelleştirmeyi belirsiz bir süre için ertelediğini bildirdi.

PTCL İşçi Sendikası Hareket Komitesi ve

hükümetle 4 günlük görüşmeler zinciri sonunda bir anlaşma imzalandılar ve 10 günlük greve son verdiler.

Bu grev son 15 senede özelleştirilmeye karşı kazanılan ilk grevdi. Aynı şekilde kamuda son 36 sene içindeki en uzun grevdi.

Bu anlaşmaya göre hükümet 10 Haziran'da yapılacak olan PTCL hisselerinin satışının iptal edildiğini ve işçilerin iş koşullarının iyileştirilmesi ve ücretlerde artış taleplerini kabul ettiğini açıklamak zorunda kaldı. Sendikanın bu konuları PTCL yöneticileriyle ele almak için toplanacakları da bildirilir.

TURC-P de bir açıklama yaparak " bu zafer açıkça işçilerin birlik ve mücadelesi ile imkansız gibi görünenlerin başarılabilmesini göstermiştir. Unutulmamalıdır ki bu zafer ABD emperyalizminin bölgedeki politikalarının belli başlı savunucusu ve Pakistan Askeri Rejim Başkanı General Musharraf'a karşı kazanılmıştır" denilerek işçilerin zafer kazandığı bildirilir.

Gerçek ise farklıydı; Hükümet grevin başladığı ilk günlerde işçilere, sendika liderlerine karşı zor kullanarak, özelleştirmeden vaz geçmeyeceklerini açıklayarak tavrını göstermişti. Hatta bazı sendika liderlerini de göz altına almıştı. Hükümet bu yöntemin çalışmadığını, ülkenin her yerinden protesto mesajlarının gelmesiyle geri teptiğini gördü. İşçilerin grevini kıramamasıyla taktik değiştirmiş ve özelleştirmeyi belli bir süre askıya aldığını açıklayarak greve son verilmesini sağlamıştır.

Nitekim Özelleştirme Komisyonu ve PTCL Hareket Komitesi arasındaki görüşmeler yönetimin ücretler ve şirketteki işçilerin iş durumu tartışılmadan özelleştirme ile ilgili bir anlaşma imzalanması için bastırması sonucu 6 Haziran günü tekrar kopar.

Hareket Komitesi içerisinde ikilik baş gösterir. Bir kısmı bu anlaşmayı hemen imzalamak taraftarı iken diğer bir kısım sendikacılar ise özelleştirilmenin tekrar gündeme gelmesi halinde greve gidileceğini öne sürer. Komite yaptığı açıklamada 4 Haziran'da hükümetle imzalanan anlaşmaya -özelleştirmenin süresiz ertelenmesi ve işçilerin diğer taleplerinin karşılanması- hükümetin sadık kalmadığı bildirilerek tüm görüşmelerin boykot edildiği duyurulur. Daha da ileri giderek eğer hükümet sendikacıları tutuklamaya girişirse ve özelleştirme için

yeni bir tarih belirlerse 20 Haziran günü telekomünikasyon sisteminin kapatılacağı kararını alır.

Bu haberin arkasından 11 Haziran günü askeri polis sendikacıları 8'ini Islamabad'da tutuklar özelleştirme için de açık artırmanın 18 Haziran günü yapılacağını açıklar.

Hareket Komitesi de grevi tekrar başlatarak telekomünikasyon sistemini 15 Haziran'da kapatacaklarını açıklar ve liderler devamlı yer değiştirerek tutuklanmaya karşı tedbirli olmaya başlarlar. Tüm sosyalist ve eylemcilerden daha fazla destek istendiği de kamuoyuna açıklanır. 11-13 Haziran tarihleri arasında 300'den fazla işçi tutuklanır. Sendika liderlerinin evleri askeri polis tarafından basılarak aileleri tutuklanır. Bu ABD emperyalistlerinin Irak'ta uyguladıkları bir yöntemdir. Aradıkları kişiyi bulmadıkları takdirde ailesinden birilerini tutukluyorlar.

Grevin durmasına sebep olan 4 Haziran'da imzalanan anlaşma hükümet tarafından çöpe atılarak grevdeki işçilerin yerine asker getirildi. İşçilerin de işyerlerine girişi engellendi.

15 Haziran günü PTCL Sendikası Hareket Komitesi yaptığı basın toplantısında hükümete özelleştirmeyle ilgili önerisini geri çekmesi ve tutukladığı insanları serbest bırakması için 24 saat süre tanıdığını açıkladı.

Bunun üzerine açıklama yapan PTCL yönetimi askerlerin tesisleri işçilerden korumak için getirildiğini ve işçileri işbaşı yaptıktan engelleme niyetleri olmadığını, işçilere yönelik de yeni bir paketleri olduğunu açıkladı. Pakete göre grev durdurulduğu takdirde hiçbir işçinin işine iki sene içinde son verilmeyecek, işi bırakmak isteyenlere de 140 günlük tazminat ödenecekti.

Siyasi parti yetkilileri PTCL Sendikası Hareket Komitesi'nden hükümetle görüşmeye oturmasını istemişler, görüşmeler olumsuz neticelense de sendika liderlerine birşey yapılmayacağını garanti ettiklerini bildirmişlerdi.

En son Pakistan Telekomünikasyon Şirketi için açık artırmanın yürürlüğe girdiği 18 Haziran günü gelen bilgilere göre PTCL Sendikası Hareket Komitesi liderlerinden yedisi tutuklanarak açıklanmayan bir yere götürüldüler.

Sermayenin şu an için galip geldiği, istediğini elde ettiği görünse de grev alanında bir tecrübe daha kazanan mezar kazıcılarından kurtulması imkansızdır.

İşçiler sermayenin iktidarını yerle bir etmekle, kendi iktidarlarını kurmakla emperyalizmi mezarına taşıyacaktır.

TIYATRO EKİM

ZENGİN MUTFAĞI

Yazar: Vahit ÜNGÖREN

TIYATRO EKİM'in

Sahnelediği

"Zengin Mutfak"ı

Adli Oyun

Tekrar Sahne

Yer: Arabahmet K. Merkezi

Tarih: 25 Haziran Ctesi

27 Haziran Ptesi

Saat: 20.00

Bilgi için: 0533 863 66 60

Kıbrıs'ta **SOSYALIST GERÇEK**

Http://www.KibristaSosyalistGercek.net

Sahibi: Kıvılcım LTD.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680
Fax:0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.
Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 74 872

e-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS MÜCADELESİNE SEN DE KATIL, KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ SAFLARINDA YERİNİ AL!

SOSYALİST GENÇLİK

24 Haziran Cuma 2005, Yıl:2 Sayı:37

KSP GB Haftalık Yayın Organı

Uzun bir aradan sonra, Çirkef isimli derginin 5. sayısını çıkaran genç öğrenci arkadaşlarla; dergilerinin kısa tarihi, neler yaşadıkları, amaçladıkları, dünya ve Kıbrıs Sorunu'yla ilgili uzun ama keyifli bir söyleşi yaptık. Söyleşimizin son bölümünü yayınlıyoruz.

Gençlik dediniz de, şu anda Kıbrıs gençliğinin, özelde de Kıbrıslı Türk gençliğinin ki 80 bin kişilik mitinglerden geçti bu gençler-sosyal, politik, ekonomik durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Vasvi Çiftçioglu:

Benim de zaman zaman Kıbrıs Türk gençliği hakkında karamsar fikirlere kapıldığım oluyor. Ama benim karamsarlığım, zaman zaman karşılaştığımız sanatçıların karamsarlığı gibi değil. İşte "Bu toplum beni anlamıyor, Avrupa'da anılıyorlar beni" falan. Böyle bir karamsarlık değil. Böyle elitist bir yaklaşım benimsemiyoruz biz. Evet, şu anda gençliğin çok bilinçli olduğunu söylersek yalan söylemiş oluruz kendimize. Sosyalizme inanıyoruz ya da sosyalist bir dünyaya inanıyoruz diye bu partiye oy verdik. Herkes farkında mı oy verdiği partinin politik görüşünün ve içten içe nasıl olduğunun? Ondan çok emin değilim ben de ama karamsar da değilim yani. "bunlardan birşey olmaz, bu gençlik öldü" gibi karamsar elitist bir yaklaşım içinde değiliz diye inanıyorum ben.

Biraz da meşhur Kıbrıs Sorunu'ndan bahsedelim isterseniz. Sizin Kıbrıs Sorunu ile ilgili fikirleriniz nelerdir? Çözüm olarak neyi ortaya koyuyorsunuz?

Vasvi Çiftçioglu: Ben bu ülkede sınırın olmasını, barikatların, askerinin olmasını istemiyorum. Bu ülkenin silahsızlandırılmasını istiyorum. Bir ara herkesin dört elle sarıldığı bir plan vardı, Annan Planı. Bir dönem kişisel olarak ben de onun bu adaya barış

"GÜNEŞİ GÖRMEK İÇİN, BAKTIĞIMIZ PENCEREYİ DEĞİŞTİRMEMİZ LAZIM"

getirebileceğine inandım. Ama şimdi bakıyorum ki, emperyalistler; Amerika, İngiltere, Türkiye, Yunanistan, bu ülkeler aslında Kıbrıs'ta çözüm istemiyorlar ve şu anda ipler onların elindedir. Biz de ne yazık ki sessizleştirilmiş durumdayız. Onlar kendi aralarında çekişir; Orta Doğu'ya kim hakim olacak, kim daha güçlüdür, kimin askeri üssü, kimin kulağı olacak Kıbrıs'ta, kim kimi nereden dinleyecek falan. Şimdi, baktığımızda, bizim gücümüz ve niyetimiz var mı? Yok. Herkesin aklında bir Avrupa Birliği anlayışı var. Herkes "Aaaa, AB'ye girelim" diyorlar. Koyu solcu olduğumu, sosyalist olduğumu söyleyen insanlar bile "Hoppa Avrupa Birliği" diye konuşuyorlar. Peki, AB nasıl bir birliktir? Kimin birliğidir? Ne yapıyor AB'de? AB, sermayenin serbest dolaşımının olduğu bir birliktir. AB, aslında kapitalizmin göbeğidir. Ben, umudumu kaybettim açıkçası. Kıbrıs sorununu emperyalistlere bırakırsak eğer; ABD, BM, AB, İngiltere, Yunanistan,

Türkiye'ye, bu arkadaşlar bu sorunu çözmeyecekler. Çünkü bu arkadaşlar bu adanın bölünmesinden kar elde ediyorlar, bölünmüşlükten mutludurlar. Biz mutlu değiliz. Değiliz ama, ne yapıyoruz? Umudun devam ediyoruz işte. Ben kendime bakıyorum. Ben 25 yaşıdayım. Ömrümün son 4-5 senesi "Ha çözüldü, ha çözülecek, ha bu ay çözüyoruz sorunu, ha BM Genel Sekreteri Kıbrıs'a geldi çözüyoruz sorunu..." Ömrümüz böyle geçti yani bizim, ve düşünün 40 senedir bekleyen babamız dedemiz var. Biz Kıbrıslılar inisiyatifli elimize almadıkça bu sorun çözülmeyecek. Ben, Kıbrıslı Rumlarla uzun süredir birlikteyim, birlikte çalışıyorum ve gözlemlediğim birşey var. Kıbrıs Rum gençliği, Kıbrıs Türk gençliği gibi değil. Hiç politikayla ilgisi olmayan, apolitik dediğimiz birisine de Kıbrıs sorununu sorabiliriz. Ama bir Kıbrıslı Rum'un hiç de umurunda değil Kıbrıs sorunu gibi bir sorun. Onun tek derdi dedesinin Girne'de bıraktığı malıdır. Bunları söylerken, herhangi bir şekilde milliyetçi bir söylem değildir bu. Onların eğitim sistemi, onların hayat tarzı böyle birşey geliştirdi. Kıbrıs sorunu gündemlerinde yoktur onların.

Çok umutlu değilim ben o yüzden.

Halil Karapaşaoğlu

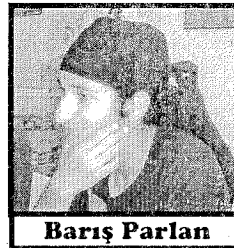
Halil Karapaşaoğlu:

Güney'deki insanların politikayla ilgilenmelerinin daha az olması tamamen ekonomilerine bağlıdır. Çünkü Filistin'deki insanlar da bizden daha politiktir, bizden daha mücadelecidir. Bu da aslında bilinçli yapıldı

bence. Bir tarafımızın ekonomik durumu daha yukarı çekildi, diğerimizin daha aşağı çekildi. Onlar kapitalistleşmeye daha yakındır. Bizde bu yapı yok. Zaten kapitalizmin en büyük silahı da insanları apolitik yapması, insanları dine mahkum etmesi. Semaie bilimi tekeline alır ve sadece kendi çıkarları için bunu kullanır. Diğer insanların da bundan haberi yoktur. Diğer taraftaki insanların da ekonomik koşulları bize göre iyi olduğu için, sosyal konulara duyarlı olmazlar. Kapitalizmin getirdiği birşey de, bireyleştirici olan özelliğidir. Yani bireyleştirici derken, "ben"ci anlamında kullanırım bunu. Yoksa, bireyin çok önemli olduğunu ben de düşünürüm. Daha bencil bir yapı vardır. Kıbrıs, Kıbrıslıların. Ama Kıbrıslıların derken, milliyetçi bir söylem değil. Kıbrıs'ın kozmopolit bir kültürü vardır. Eğer Kıbrıs'ta bir çözüm olacaksa, kimliklilik üstüne de gidilmemesi gerekir. Kıbrıslılık dediğim, aslında, bu tarihten günümüze kadar gelen çok kültürlülüktür. Adada iki tarafta var olan iktidarlar, Kuzey'de insanlara "siz Türk'sünüz ve Anadolu'dan geldiniz, Güney'de de "siz Yunan'sınız ve atalarınız Yunan'dır" gibi söylemler vardır. Bu söylemlerden sıyrılmanız lazım. Bu söylemlere takılırsak, bütünleştirici bir yapı bulamayız. Salt Türk geleneği yok ki, salt Rum geleneği de yok. Mesela Kuzey coğrafyasında zeytin dalını keserler, yakarlar ve kötü ruhların insanlardan uzaklaşacağına inanırlar. Bu, Hristiyanlığa ait birşeydir. Mesela biz devamlı Türkiye'den gelen insanlarla dalga geçeriz. İşte, "Guliciği ispahoyunan gancelliye bağladım". Bizim birçoğumuz düşünür ki, bunların çoğu Rumca'dır ve dalga geçerik Türkiye'den gelen insanlarla. Aslında

bunların kökeni İtalyanca. Gancelliği, İtalyanlar kullanır. Ya da ispahoyu, guliği, İtalyanlar kullanır. Yani ırksal zeminde bakmamak lazım Kıbrıs sorununa. Ekonomik anlamda da düşünmek lazım. Zaten milliyetçiliği ortadan kaldırdığımız zaman insanlar düşünmeye başlayacak. Sonuç olarak, bizi kullanıyorlar. Birileri bizi kullanıyor. Bizim yapmamız gereken, baktığımız çerçeveyi değiştirmek. Demek ki Kıbrıs sorununa baktığımızda, yıllardır sorun çözülüyor. Peki, bu sorun neden çözülüyor? Güneşi görmek için bizim evlerimizi yıkmamız ya da evlerimizden ayrılmamız gerekmez. Güneşi görmek için baktığımız pencereleri değiştirmemiz lazım.

Barış Parlan Bizim halkımız süttan çıkma ak kaşık değil bence. Eğer bugün Amerika'yı eleştiriyorsak, kapitalizmi eleştiriyorsak, düşünelim. Bizim ülkemizde, barış olsun diye AB'yi isteyen çok fazla insan yok diye düşünüyorum ben. Genelde herkes, AB geldikten sonra alabileceği evini, işinin seviyesini, maaşının artışı falan düşünen çok büyük bir insan kitlesi var. Benim düşüncem, herkes o tellerin, barikatların kalkmasından yana değil.

Barış Parlan

Özet olarak ülkeler, Amerika, İngiltere, Türkiye ve Yunanistan, parsel parsel bizi paylaşıyorlar, bunun adını da barış koyuyorlar. Bu şekilde istenen barışı ben kesinlikle kabul etmiyorum. Barış dediğiniz, varsın aç olsun, ama dikenli telsiz, barikatsız olur.

Vasvi Çiftçioglu Belki Çirkef'in görüşü daha açık belli olur diye söyleyeyim: 13 milyon insanın açık sınırında yaşadığı bir ülkede, birileri çıkıp da "yaşasın yemek yemek" diye reklam yapıyorsa, ben gazeteci olmaktan da, televizyoncu olmaktan da, medyacı olmaktan da utanırım. Protesto ediyoruz bunu. Herkesin biraz düşünmesi lazım. Herkesin biraz elini vicdanına koyması lazım. Yani, neyi nereden aldığını, nasıl aldığını, neyi satın aldığını, nasıl yaşadığını, bu şekilde yaşadığında kime hizmet ettiğini birazcık bilmesi lazım insanların. Herkesin birazcık daha uyanık olması lazım diye düşünürüm toplum olarak.

E-mail: ksp@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: http://www.KibristaSosyalistGenclik.org

Soru

**YDÜ Okul Öncesi
Eğitim Bölümü öğrenci
leri ile KTÖS arasındaki
tartışmada kim haklı?**

Polemik

Lefkoşa sokakları ne halde?
Çukurlar, uçuşan tozlar, patlayan lağım...
Devrimciler, devrimin yolu engebeli,
dolambaçlı ve de zorludur derler.
AB'ciler için de aynısı olsa gerek...
AB'nin yolu çukurlu, tozlu, lağımlı.
Hepsinin üstesinden gelecek CTP!
Ne de olsa AB herşeye kadir değil mi CTP?

Üniversite Günlüğü

Yine ÖSS, yine dert, yine çile! Kazananlar
okulu bitirir iş bulamaz ya da istediği
mesleği yapamaz, kazanamayanlar gene
işsiz kalır, ne yapacağını bilemez! Sınavsız,
demokratik, parasız eğitime evet!

Sinir Küpü

⚡ Türkiye'deki üniversitelerde
faşist terör tırmandırılıyor! Okul
bahçesinde solcu öğrenci
bıçaklayıp polis tarafından serbest
bırakılan faşistler, ertesi gün gene
kasaplığa devam ediyorlar! İş ve
güç birliğinin zamanıdır!
Provokasyon tehlikesi de gözardı
edilmemeli!

⚡ Tiyatro EKİM'in "Zengin
Mutfağı" adlı oyununu DAÜ
Aktivite Merkezi'nde sergilemesine, oyunun feci siyasi
olduğu için izin vermeyenlere yanıt gene EKİM'den geldi!
Oyun, 18 Haziran Cumartesi günü Ay Zoni Kilisesi, Çağdaşlar
Kültür Derneği sahnesinde başarıyla sergilendi! Çağdaşlar'a
teşekkürler! Ha, bir de oyundaki aşçı diyor ki, "Bize salon
vermeyenlerin yemeklerine müşhil gatmayan aşcuya
yazuklar olsun" Bizim aşçı sizin bağırsaklara göz dikti
haberiniz ola!

⚡ Brüksel'deki Türk ve Rum heyetleri arasındaki gizli
görüşmeler koptu! Neler görüştünüz bakayım öyle gizli
gizli a cimcimeler da koparttınız görüşmeleri? Fısıf fısıf
neler konuştunuz aranızda? Kulaktan kulağa oyunu mu
oynadınız? Sizi gıd!siziiii!!!

⚡ Memlekete iki kg. eroin girerken yakalanmış. Hem de
suçüstü! Gavole ne başarı bel! Bu işin kaymağını
yiyenleri tutamadınız mı a yiğitler? Tır şöförüyle birkaç
maşayı tutup da n'apacaksınız!

**"Faşizm kitleleri en sınırsız
biçimde sömürür. Ancak bunlara
en ustaca anti-kapitalist
demagojilerle yaklaşır. Bunu
başarmak için de emekçilerin
yırtıcı burjuvaziye, bankalara,
tröslere, sermaye patronlarına
karşı beslediği kinden yararlanır
ve ortaya atıldığı zaman siyasal
olgunluğa erişmemiş kitleleri
kandıran sloganlar yayar"**
G. Dimitrov

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 40

HALK İKTİSADININ PLÂNLİ(ORANTILI) GELİŞMESİ YASASI

1. Halk iktisadının plânlı gelişmesinin zorunluluğu ve olanağı, üretim araçları üzerindeki toplumsal, sosyalist mülkiyetten doğar. Halk iktisadının plânlı(orantılı) gelişmesi, sosyalizmin ekonomik bir yasasıdır.
2. Halk iktisadının plânlı(orantılı) gelişme yasası, sosyalist iktisat içinde, sosyalizmin ekonomik temel yasasıyla uyum içinde üretim araçlarının ve işgüçlerinin dağılımını düzenler. Bu, iktisadın plânlı yürümesini, halk iktisadının bütün bölümlerinin orantılı gelişmesini ve işgüçlerinin ve maddi ve mali araçların amaca uygun kullanılmasını gerektirir.
3. Sosyalist plânlama, halk iktisadının plânlı gelişmesi yasasının gerekliliklerini doğru yansıttığında ve sosyalizmin ekonomik temel yasasının gerekliliklerini her açıdan hesaba kattığında, olumlu sonuçlar gösterir. Halk iktisadının plânlı yürütülmesinde değer yasasının etkimesine bağlı olan ekonomik aygıtlar kullanılır. Halk iktisadının doğru gelişme orantılarının saptanmasında, plânlamanın bilanço yönetimine büyük önem düşer.

4. Halk iktisadının plânlı yürütülmesi, sosyalist devletin iktisadi örgütsel işlevinin en önemli karakter özelliğidir. Halk iktisadi planları, komünist partinin yönergeleri temelinde, sosyalist iktisadi sistemin üstünlükleri ve dış ve iç koşulların göz önünde bulundurulmasıyla sosyalist insanın deneyimlerinin bilimsel genelleştirilmesinden hareketle devlet organları tarafından hazırlanır. Devlet planları, komünist insanın pratiğinde, kitlelerin yaratıcı faaliyetinde ortaya çıkan her ileri olan şeye göre kendisini ayarlar; bunlar yönerge plânlardır. Halk iktisadının plânlı yürütülmesinin vazgeçilmez koşulları, kitlelerin plân hedeflerinin yerine getirilmesi ve fazlasıyla yerine getirilmesi için seferber edilmesi ve plân hedeflerinin yerine getirilmesinin denetlenmesidir.

5. Halk iktisadının plânlı, krizsiz gelişmesi, sosyalizmin kapitalizme karşı en büyük üstünlüğüdür; çünkü bu, burjuva düzen için ulaşılamaz olan ölçüde araç tasarrufu sağlar ve halk kitlelerinin çıkarı doğrultusunda üretimin kesintisiz, hızlı ve her yönlü büyümesinin olanaklarını açar.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I-II

**Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır.
Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.**